

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕

วันศุกร์ที่ ๓๐ - วันเสาร์ที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ณ เดอะไทด์ รีสอร์ท บางแสน จังหวัดชลบุรี

.....

ผู้มาประชุม

๑. นายมีชัย ฤชุพันธุ์	นายกสภามหาวิทยาลัย
๒. นายถนอม อินทรกำเนิด	อุปนายกสภามหาวิทยาลัย
๓. คุณหญิงฉัตรนันท ทวีสิน	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. พลอากาศเอก นพพร จันทวานิช	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. นายผดุงชาติ สุวรรณวงศ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. ศาสตราจารย์สนิท อักษรแก้ว	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. หม่อมราชวงศ์โอภาศ กาญจนะวิชัย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. นายปัญญา โชติเทวัญ	ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย/
กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง
๑๐. รองศาสตราจารย์เปรี๊ยะ กิจรัตน์ภร	อธิการบดี/กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง
๑๑. อาจารย์ปราโมทย์ เทพพัลลภ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประชน แสงจักร์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร
๑๓. อาจารย์ประวิทย์ ขาวปลื้ม	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณีรัตน์ ลิมสีบเชื้อ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีระศักดิ์ อาภาวัฒนาสกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ
๑๖. รองศาสตราจารย์พงศ์ หรดาล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ
๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ฤทธิจรรณู	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ
๑๘. รองศาสตราจารย์สุพจน์ แสงเงิน	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ
๑๙. อาจารย์จู่ไร วรศักดิ์โยธิน	รองอธิการบดี/เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ผู้ไม่มาประชุม (ลาประชุม)

๑. ศาสตราจารย์ชุตินา สัจจามันท์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. ศาสตราจารย์กิตติคุณปรีชา ช่างขวัญยืน	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์โกศิน พลกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์วันทนา จันทพันธ์	ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ/กรรมการ
สภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัลยา แสงเรือง	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและบริการวิชาการ
๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรีสมร วนกรกุล	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารจัดการ
๓.	รองศาสตราจารย์เกษม ช่วยพั่ง	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย
๔.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ละอองทิพย์ มัทธุรศ	ผู้ช่วยอธิการบดี/ผู้อำนวยการสำนักงานประกัน คุณภาพการศึกษา
๕.	รองศาสตราจารย์เพียงพบ มนต์นวลปรางค์	ผู้ช่วยอธิการบดี/ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
๖.	อาจารย์ประกาศิต ไสไกร	ผู้ช่วยอธิการบดี/ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
๗.	อาจารย์ศุภลักษณ์ ใจเรือง	คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
๘.	อาจารย์จันทนา เริ่มสินธุ์	คณบดีวิทยาลัยการฝึกหัดครู
๙.	อาจารย์ไพบุลย์ วิริยะวัฒนะ	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๐.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรี ขจรไชยกูล	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
๑๑.	รองศาสตราจารย์สมถวิล วัลลิสุต	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
๑๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีย์ รังสิโยภาส	ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี สารสนเทศ
๑๓.	อาจารย์พีลาภ วงษ์พานิชย์	ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมสาธิตฯ ฝ่ายวิชาการ
๑๔.	อาจารย์ปรกรชัย เมืองโคตร	ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมสาธิตฯ ฝ่ายกิจการนักเรียน
๑๕.	อาจารย์ประพันธ์ ถ้านาค	ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมสาธิตฯ ฝ่ายบริหาร
๑๖.	รองศาสตราจารย์ศรีณัฐ ไทรชมภู	กรรมการวิจัยฯ
๑๗.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณุช แจ้งสว่าง	กรรมการวิจัยฯ
๑๘.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิวัดถ์ มณีโชติ	กรรมการวิจัยฯ
๑๙.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณี สุรสิทธิ์	กรรมการวิจัยฯ
๒๐.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กานดา นาคะเวช	กรรมการวิจัยฯ
๒๑.	อาจารย์วิไลจิตร นิลสวัสดิ์	กรรมการวิจัยฯ
๒๒.	อาจารย์มณฑล จันทรแจ่มใส	กรรมการวิจัยฯ /รองคณบดีคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม
๒๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพรัช สู่แสนสุข	กรรมการวิจัยฯ
๒๔.	อาจารย์นพวรรณ เขาว์ดำรงสกุล	กรรมการวิจัยฯ
๒๕.	รองศาสตราจารย์สุนี โชติติลิก	กรรมการวิจัยฯ
๒๖.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเลิศ อภาณูทัต	กรรมการวิจัยฯ
๒๗.	นางจันทา สมตน	ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยด้านแผนงบประมาณ/กรรมการ วิจัยฯ
๒๘.	อาจารย์กนกพิชญ์ วิชวรรณันท์	กรรมการวิจัยฯ
๒๙.	รองศาสตราจารย์บุญเกียรติ ไทรชมภู	กรรมการวิจัยฯ
๓๐.	รองศาสตราจารย์ยงยุทธ เกษสาคร	กรรมการวิจัยฯ

๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณกมล ปุณฺณเขตต์ทิกุล	กรรมการวิจัยฯ
๓๒. อาจารย์จักรินทร์ วรรณโพธิ์กลาง	กรรมการวิจัยฯ
๓๓. อาจารย์อุบลวัลย์ รอดเอี่ยม	กรรมการวิจัยฯ
๓๔. อาจารย์อวยชัย วงศ์รัตน์	กรรมการวิจัยฯ
๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มุกดา ลิบลับ	รองคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายสุนีย์ หะหวัง	รองคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓๗. อาจารย์สีบัววงศ์ กาฬวงศ์	รองคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓๘. อาจารย์วีระศักดิ์ บรรณาธรรม	รองคณบดี คณะวิทยาการจัดการ
๓๙. อาจารย์พัฒนาพงษ์ จันทร์ควง	รองคณบดี คณะวิทยาการจัดการ
๔๐. อาจารย์สีปดระกุล สุชาติ	รองคณบดี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๔๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดช บุญประจักษ์	รองคณบดี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๔๒. อาจารย์สุชาติ ไม้สนธิ์	รองคณบดี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๔๓. อาจารย์ศศิธร คนทน	รองคณบดี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
๔๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณฑา วรรณทอง	รองคณบดี วิทยาลัยการฝึกหัดครู
๔๕. อาจารย์สุพจน์ พันธนียะ	รองคณบดี วิทยาลัยการฝึกหัดครู
๔๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชัย ไชยสงคราม	รองคณบดี วิทยาลัยการฝึกหัดครู
๔๗. อาจารย์อนันตกุล อินทรผดุง	ประธานสาขาวิชา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
๔๘. อาจารย์ณวัฒน์ หลาวทอง	ประธานสาขาวิชา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๔๙. อาจารย์ณัฐศรินทร์ ชุมวรฐายี	ประธานสาขาวิชา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๕๐. อาจารย์ภัทราวลี กระแสร์	ประธานสาขาวิชา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๕๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไอยเรศ ลิบลับ	ประธานสาขาวิชา คณะวิทยาการจัดการ
๕๒. อาจารย์จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์	ประธานสาขาวิชา คณะวิทยาการจัดการ
๕๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาสนา เสนาะ	ประธานสาขาวิชา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๕๔. อาจารย์อติยา รัตนพิทยาภรณ์	ประธานสาขาวิชา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๕๕. อาจารย์อุไรวรรณ คำภูแสน	ประธานสาขาวิชา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
๕๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุสุมา ผลาพรม	ประธานสาขาวิชา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
๕๗. อาจารย์วรรณพร บุญญาสถิตย์	ประธานสาขาวิชา วิทยาลัยการฝึกหัดครู
๕๘. อาจารย์จรกร จันทร์เจริญ	ประธานสาขาวิชา วิทยาลัยการฝึกหัดครู
๕๙. อาจารย์สังวาล แสงไทรย์	ประธานสาขาวิชา วิทยาลัยการฝึกหัดครู
๖๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณีต จิระสุทัศน์	รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
๖๑. อาจารย์สถาพร ปกป้อง	รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
๖๒. อาจารย์สถาพร วีระสุนทร	รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
๖๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภักดี ขจรไชยกูล	รองผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี สารสนเทศ

๖๔. อาจารย์เสาวรศ พวงแก้ว	รองผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม
๖๕. อาจารย์ประยูร ป้อมสุวรรณ	หัวหน้าฝ่ายบริหารจัดการพุทธรักษาวิทยาลัย
๖๖. อาจารย์ภูมิพัฒน์ ตระกูลทัศน์เจริญ	หัวหน้าศูนย์ข้อมูลและการบริการ
๖๗. นางรัชนีวรรณ ทาบุญ	ผู้อำนวยการกองกลาง
๖๘. นางเดือนเพ็ญ สุขทอง	ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล
๖๙. นางเพ็ญพิมล อิศวสืบสกุล	ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา
๗๐. อาจารย์โรจน์ พิริยะเวชากุล	กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ
๗๑. นางสาวราตรี ศรีโรจน์	กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ
๗๒. นางสาวรุจิรา พรหมศร	กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ
๗๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพย์ รักชาติ	ผู้ช่วยอธิการบดี/ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
๗๔. นาง ญ หฤิง สมแสน	หัวหน้ากลุ่มงานสภามหาวิทยาลัย/ ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
๗๕. นางสาวลาวัลย์ ชานมณีรัตน์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป กลุ่มงานสภามหาวิทยาลัย
๗๖. นางสาวสมจิตร ดวงจันทร์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป กลุ่มงานสภามหาวิทยาลัย
๗๗. นางลภัสสรดา นาคพริก	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป กลุ่มงานสภามหาวิทยาลัย

วันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๐ น.

ระเบียบวาระการประชุม

เนื่องจากนายมีชัย ฤชุพันธุ์ นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ประธานการประชุม ตัดภารกิจในช่วงต้นจึงได้มอบหมายนายถนอม อินทรกำเนิด อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่ประธานการประชุมในวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ หน้า ๑-๗ จากนั้นนายกสภามหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการประชุมตั้งแต่วันที่ ๒ หน้า ๘ จนถึงวาระที่ ๖ สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานหรือเลขานุการแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยขอให้ที่ประชุมพิจารณารายงานการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่วันศุกร์ที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑๖ หน้า อย่างละเอียดเพื่อใช้ในการดำเนินการประชุมวาระอื่นๆ ต่อไป รายละเอียดดังเอกสารประกอบการประชุมตามระเบียบวาระนี้

อาจารย์ปราโมทย์ เทพพัลลภ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารขอให้แก้ไขหน้า ๓ ย่อหน้าที่ ๗ บรรทัดที่ ๑ ข้อความว่า “...หลักสูตรอาจจะ...” เป็น “...หลักสูตร อาจจะ...”

ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิกล่าวถึงวาระ ๓.๑ ว่าสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ย้ำเน้นว่าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในอนาคตต้องมีความรู้เรื่องบัญชีเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ปรากฏเป็นมติที่ประชุมว่า ให้นักศึกษาได้เรียนรายวิชาบัญชีเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม เพราะหากวิชาเลือกมีมาก นักศึกษาจะเลือกเรียนหรือไม่ ดังนั้น ควรจะบรรจุไว้ในหลักสูตรด้วยว่าให้นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาดังกล่าว เพราะเป็นเรื่องสำคัญสำหรับอนาคต และเป็นนโยบายของสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ต้องการให้ทุกธุรกิจใส่ใจเรื่องสิ่งแวดล้อม จึงขอให้กรรมการร่างหลักสูตรบรรจุเนื้อหาเหล่านี้ให้นักศึกษาได้ศึกษาด้วย

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวทบทวนว่าจากการอภิปรายในการประชุมครั้งก่อนนั้น ผู้ชี้แจงได้อธิบายว่าหลักสูตรนี้เป็นไปตามสภาวิชาชีพบัญชีแล้ว แต่นอกจากสภาวิชาชีพบัญชี ยังมีคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ก.ก.อ.) ที่ต้องรับผิดชอบให้หลักสูตรมีความถูกต้องเป็นไปตามหลักการอุดมศึกษาด้วย และขอให้คณิตดูแลการจัดการเรียนการสอนตามข้อเสนอแนะของศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว

ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อสังเกตว่า สภาวิชาชีพต่างๆ ที่รับรองมาตรฐานวิชาชีพนั้นได้มีการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพบ้างหรือไม่ เกณฑ์มาตรฐานที่สภาวิชาชีพบัญชีนำมาใช้รับรองหลักสูตรนี้เป็นเกณฑ์ที่ออกมาตั้งแต่เมื่อใด และได้มีการพิจารณากันหรือไม่ว่าในอนาคตข้างหน้าสมควรมีเกณฑ์มาตรฐานใดอีกบ้าง สภาวิชาชีพคำนึงถึงการปรับปรุงเกณฑ์/เงื่อนไขหรือไม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประชน แสงจักร์ คณบดีคณะวิทยาการจัดการ/กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารชี้แจงว่า สภาวิชาชีพบัญชีได้กำหนดหลักสูตรต้นแบบบัญชีเมื่อปี ๒๕๕๒ และคณะได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรตามกรอบนั้น ส่วนวิชาชีพเพื่อสิ่งแวดล้อมนั้นได้กำหนดไว้เป็นวิชาเลือกในหลักสูตร หากสภามหาวิทยาลัยเห็นว่ามีมีความสำคัญ คณะจะกำหนดให้เป็นวิชาเลือกที่จัดให้เรียนทุกคน

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า หลักสูตรต้องมุ่งถึงอนาคตไม่ใช่มุ่งเพียงสภาวิชาชีพ การอุดมศึกษาต้องพิจารณาถึงกาลข้างหน้าว่าต่อไปสาระความรู้ใดที่มีความสำคัญและผู้เรียนทุกหลักสูตรจะต้องเรียนเป็นพิเศษ ดังนั้น จึงควรเปลี่ยนแปลงเอกสารหลักสูตรให้รายวิชาบัญชีเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นวิชาเลือกบังคับ

พลอากาศเอก นพพร จันทวานิช กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันภาคธุรกิจก้าวหน้าไปไกลมากทางด้านบัญชี และจะเชื่อมโยงกับตลาดหลักทรัพย์ด้วย โดยตลาดหลักทรัพย์จะมีหลักสูตร Institute of Directors ที่เน้นธรรมาภิบาล จึงขอให้คณะเน้นเรื่องธรรมาภิบาลด้วย เพราะผู้ตรวจสอบบัญชีจะต้องสรุปข้อมูลอย่างไร้ตรงมา ผลประกอบการของภาคธุรกิจบางแห่งหากผู้ตรวจสอบบัญชีดำเนินการไม่ถูกต้องจะเกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก หากสนใจจะนำเอกสารมาให้ศึกษาในส่วนนี้

คณบดีคณะวิทยาการจัดการชี้แจงว่าในหลักสูตรสาขาวิชาชีพบัญชียุคนี้ได้กำหนดรายวิชาที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีไว้โดยเป็นวิชาบังคับที่ต้องเรียนทุกคน

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยให้แก่ข้อมติที่ประชุมวาระ ๓.๑ การพิจารณาร่างหลักสูตรบัญชีบัณฑิต หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้ชัดเจนเป็น ๒ มติว่า อนุมัติโดย ๑) ให้ปรับปรุงแก้ไขรายวิชาตามข้อเสนอแนะของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย โดยกำหนดวิชาบัญชีเพื่อสิ่งแวดล้อมเป็นวิชาเลือกบังคับและ ๒) ไม่เปิดรับนักศึกษาจนกว่าจะได้รับการอนุมัติหลักสูตร

รองศาสตราจารย์พงศ์ หรดาล กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อความที่ได้กล่าวไว้ในวาระ ๓.๒ หน้า ๗ ย่อหน้าที่ ๙ ว่าหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มีหลากหลายกลุ่มสาขา เช่น อาหาร เสื้อผ้า การดูแลเด็ก แต่บุคลากรมีจำกัด ไม่ครบตามกลุ่มสาขา ฉะนั้น หากต้องการพัฒนาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ต้องวางแผนว่าจะเน้นกลุ่มสาขาใดเป็นหลักแล้วจัดหาบุคลากรเพิ่มเพื่อรองรับให้ได้เพียงพอในแต่ละกลุ่มสาขา

นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย เพื่อเน้นความสำคัญของสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์และนำไปสู่การพัฒนา

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า ที่ประชุมได้อภิปรายกันว่าสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความหลากหลายมาก แต่ด้านอาหารนั้นมีความสำคัญระดับประเทศ ควรจะเน้นเป็นพิเศษ จึงให้คณะและสาขาวิชาเตรียมการสำหรับอนาคตว่าควรจัดเตรียมบุคลากรไว้รองรับในเรื่องนี้ และให้ปรึกษากับนายปัญญา โชติเทวัญ ดังนั้นจึงควรมีการปรับมิติในส่วนนี้

ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะว่า เพื่อให้ผู้เสนอหลักสูตรนามติสภามหาวิทยาลัยไปปรับปรุงหลักสูตรได้ มติที่ประชุมควรระบุชัดเจนโดยเรียงลำดับเป็นข้อๆ

นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร กรรมการสภามหาวิทยาลัยเสนอแนะว่า การแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรตามข้อเสนอแนะของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยนั้นไม่ใช่เพียงแค่ให้ประกาศใช้หลักสูตรได้เท่านั้น แต่ควรมีการตั้งคณะกรรมการหรือในส่วนนี้ว่าจะดำเนินการอย่างไรโดยมีเป้าหมายจริงจัง มีการพิจารณาว่าสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์นั้นควรเป็นอย่างไร โดยมีการบูรณาการร่วมกันกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อให้ครบวงจร

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยให้แก่ข้อมติว่า อนุมัติ โดยให้ใช้ประยะหนึ่งก่อนและให้ปรับปรุงตามคำแนะนำของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย โดยมอบคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปหารือว่าจะเน้นให้นักศึกษาเกิดความเชี่ยวชาญในด้านใดก่อน โดยเพิ่มบุคลากร วางแผนการดำเนินการ และจัดทำแผนการปรับปรุงหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ให้เน้นด้านอาหาร จัดทำกรอบอัตรากำลังเพื่อเตรียมพร้อมในด้านอื่นๆ และต้องมีความร่วมมือกับองค์กรธุรกิจด้านอาหาร เช่น บริษัทสหฟาร์ม จำกัด ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยคำนึงถึงโครงสร้างใหม่ในเชิงบริหารหลักสูตร และมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับคณะและสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน เช่น คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมหรือสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ในการใช้ทรัพยากรบุคลากรหรือเครื่องมือร่วมกัน

จากนั้นที่ประชุมได้พิจารณารายงานการประชุมวาระที่ ๓.๓ กรอบอัตรากำลังบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗

อาจารย์ปราโมทย์ เทพวัลลภ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารให้ข้อสังเกตว่า หน้า ๑๐ บรรทัดที่ ๑ ข้อความว่า “...การเกลี้ยอาจารย์ให้ นั่น การเปิดหลักสูตรล้มเหลว...” ขาดความชัดเจน เพราะนายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่าหากคณะไม่พร้อมและมหาวิทยาลัยให้คณะเปิดสอน ขณะที่คณะมีอาจารย์ไม่เพียงพอ มหาวิทยาลัยจะจัดหาอาจารย์ให้

นายผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้แก้ไขเป็นข้อความว่า “...การเกลี้ยอาจารย์ให้ นั่นอาจทำให้การเปิดหลักสูตรล้มเหลว...”

พลอากาศเอก นพพร จันทวานิช กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะว่า ควรเติมข้อความในมติที่ประชุมตามข้อเสนอแนะของรองศาสตราจารย์พงศ์ หรดาล กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำเกี่ยวกับการเปิดสอนว่าควรจะสอดคล้องกับความเห็นหรือความต้องการของคณะด้วย

รองศาสตราจารย์พงศ์ หรดาล กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ตามที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายให้คณะสามารถปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรใหม่ๆ ได้ นั่น ควรต่อเนื่องกันในส่วนนี้เพื่อไม่ให้ขัดแย้งกับคณะ

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยสรุปว่า กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องของกระบวนการ ในมติการประชุมควรระบุว่าแผนนี้ควรประกอบด้วยอะไรบ้างที่สำคัญ

นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิกล่าวถึงวาระที่ ๓.๔ (ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ทั้ง ๔ ฉบับว่า มติที่ประชุมครอบคลุมเพียงแค่ข้อบังคับ ๔ ฉบับ แต่ในหน้า ๑๕ นายปัญญา โชติเทวัญ ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย/กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้งสหกรณ์ของมหาวิทยาลัย และประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการก็ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าการจัดตั้งสหกรณ์ของมหาวิทยาลัยนั้นเป็นที่ต้องการของบุคลากร จึงควรเพิ่มเติมมติเกี่ยวกับการจัดตั้งสหกรณ์ของมหาวิทยาลัยว่าจะดำเนินการอย่างไร

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่าประเด็นดังกล่าวยังไม่เป็นมติ เป็นเพียงการปรารภว่าควรจัดให้มีสหกรณ์ แต่เนื่องจากสหกรณ์ของมหาวิทยาลัยนั้นสืบเนื่องมาตั้งแต่เป็นวิทยาลัยครู จึงควรไปศึกษาให้ละเอียด อีกทั้งขณะนี้ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำลังหารือในส่วนนี้อยู่ จึงควรรอฟังผลก่อน

นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้มีมติเกี่ยวกับการจัดตั้งสหกรณ์โดยระบุว่าให้หารือเกี่ยวกับการดำเนินการต่อไป

นายกสภามหาวิทยาลัยสรุปว่า ให้แก้ไขมติเดิมที่ว่า “อนุมัติในหลักการ โดยให้สภาคณาจารย์และข้าราชการนำไปให้ประชาคมตรวจสอบและรายงานผลกระทบท่อสภามหาวิทยาลัยโดยใช้เวลา ๑๕ วัน จึงนำกลับมาพิจารณาเพื่อลงนามต่อไป” เป็น “อนุมัติในหลักการโดยให้สภาคณาจารย์และข้าราชการนำไปให้ประชาคมรับทราบ หากมีข้อเสนอแนะอย่างไรให้นำเสนอมายภายใน ๑๕ วัน สำหรับเรื่องสหกรณ์นั้นให้นำไปศึกษาความเป็นไปได้ก่อน”

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุมโดยมีแก้ไขดังนี้

- ๑) หน้า ๓ ย่อหน้าที่ ๗ บรรทัดที่ ๑ แก้ไขข้อความว่า “...หลักสูตรอาจจะ...” เป็น “...หลักสูตรอาจจะ...”

๒) หน้า ๕ บรรทัดที่ ๑๖ มติที่ประชุมปรับแก้เป็น “อนุมัติ โดย ๑) ให้ปรับปรุงแก้ไขรายวิชาตามข้อเสนอแนะของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย โดยกำหนดรายวิชาบัญชีเพื่อสิ่งแวดล้อมเป็นวิชาเลือกบังคับและ ๒) ไม่เปิดรับนักศึกษาจนกว่าจะได้รับการอนุมัติหลักสูตร

๓) หน้า ๗ ย่อหน้าสุดท้าย มติที่ประชุม ให้ปรับแก้เป็นดังนี้ “อนุมัติ โดยให้ใช้ไประยะหนึ่งก่อนและให้ปรับปรุงตามคำแนะนำของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย โดยมอบให้คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปหารือว่าจะเน้นให้นักศึกษาเกิดความเชี่ยวชาญในด้านใดก่อน โดยเพิ่มบุคลากร วางแผนการดำเนินการ และจัดทำแผนการปรับปรุงหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ให้เน้นด้านอาหาร จัดทำกรอบอัตรากำลังเพื่อเตรียมพร้อมในด้านอื่นๆ และต้องมีความร่วมมือกับองค์กรธุรกิจด้านอาหาร เช่น บริษัทสหฟาร์ม จำกัด ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยคำนึงถึงโครงสร้างใหม่ในเชิงบริหารหลักสูตร และมีความเชื่อมโยงที่สัมพันธ์กับคณะหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ในการใช้ทรัพยากรบุคคลหรือเครื่องมือร่วมกัน

๔) หน้า ๑๐ บรรทัดที่ ๑ ข้อความ “...การเกลี้ยอาจารย์นั้น การเปิดหลักสูตรล้มเหลว...” แก้เป็น “...การเกลี้ยอาจารย์ให้ นั้น อาจทำให้การเปิดหลักสูตรล้มเหลว...”

๕) หน้า ๑๕ ย่อหน้าที่สุดท้าย มติที่ประชุมให้ปรับแก้เป็นข้อความว่า “อนุมัติในหลักการโดยให้สภาคณาจารย์และข้าราชการนำไปให้ประชาคมรับทราบ หากมีข้อเสนอแนะอย่างไรให้นำเสนอภายใน ๑๕ วัน สำหรับเรื่องสหกรณ์นั้นให้นำไปศึกษาความเป็นไปได้ก่อน”

ระเบียบวาระที่ ๓

เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

๓.๑ การอนุมัติปริญญาบัตร ประจำปีภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๔ รอบ ๑

อาจารย์จรูญ วรศักดิ์โยธิน รองอธิการบดี/เลขานุการสภามหาวิทยาลัยรายงาน ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนได้จัดทำบัญชีรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๔ รอบที่ ๑ ซึ่งสภาวิชาการได้พิจารณาผลการสำเร็จการศึกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ในการนี้ นายกสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาให้ความเห็นชอบการอนุมัติให้ปริญญาบัตรและประกาศนียบัตรดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดดังเอกสารประกอบการประชุมตามระเบียบวาระนี้ จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาอนุมัติ

มติที่ประชุม

อนุมัติปริญญาบัตรและประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๔ รอบ ๑ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๘๘๕ คน แบ่งเป็น

๑) ระดับปริญญาโท จำนวน ๓๐ คน

๒) ระดับประกาศนียบัตร จำนวน ๔ คน

๓) ระดับปริญญาตรี จำนวน ๘๕๑ คน จำแนกเป็น

- สาขาวิชาการศึกษา (ค.บ.) จำนวน ๑๖๖ คน
- สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (วท.บ.) จำนวน ๑๖๐ คน
- สาขาวิชาศิลปศาสตร์ (ศศ.บ.) จำนวน ๒๘๑ คน
- สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ (บธ.บ.) จำนวน ๒๔๒ คน
- สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ (สถ.บ.) จำนวน ๒ คน

หลังจากวาระการประชุมที่ ๓.๑ นายกสภามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการประชุมวาระที่ ๔.๑ เรื่องสืบเนื่อง กรอบอัตรากำลังบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗ ก่อนที่จะดำเนินการประชุมวาระ ๓.๒ การต่อเวลาราชการของข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ รายละเอียดสรุปตั้งรายงานการประชุมวาระที่ ๔.๑ แล้วจึงดำเนินการประชุมวาระที่ ๓.๒ และ ๓.๓ ตามลำดับ

๓.๒ การต่ออายุราชการของข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

เลขานุการสภามหาวิทยาลัยเชิญผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรีสมร วนกรกุล รองอธิการบดีฝ่ายบริหารจัดการนำเสนอการต่ออายุราชการของข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ รายละเอียดตั้งเอกสารประกอบการประชุมตามระเบียบวาระนี้

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยถามว่า มีข้อกำหนดใดที่ระบุว่าให้ตั้งคณะกรรมการ

นายผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลว่ามีอยู่ในประกาศ ก.พ.อ. และกรรมการชุดนั้นจะต้องได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารจัดการรายงานว่ ในประกาศ ก.พ.อ. ข้อ ๖ (๑) กำหนดให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดจำนวนและตัวบุคคลของคณาจารย์ที่จะเกษียณอายุราชการ กำหนดทั้งจำนวนและตัวบุคคลและให้ปฏิบัติงานต่อด้วยแนวทางต่างๆ คณะกรรมการประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธานกรรมการ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารจัดการ รองอธิการบดีฝ่ายนโยบาย แผนและวิจัย รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและบริการวิชาการ คณบดีทุกคณะ ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยถามว่า กรรมการพิจารณาแล้วได้ผลอย่างไร

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารจัดการรายงานว่ เป็นการพิจารณาตามเกณฑ์ของ ก.พ.อ. เกี่ยวกับความต้องการของคณะและสาขาวิชา โดยดูผลงานประกอบจากรายละเอียดแต่ละบุคคล เช่นกรณีรองศาสตราจารย์ฉันทนา สุรัสวดี มีมาตรฐานผลงานทางวิชาการขั้นต่ำ ๓ ปีย้อนหลัง มีภาระงานสอนไม่น้อยกว่า ๑๒ คาบต่อสัปดาห์ จึงได้ตามเกณฑ์

ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิถามว่า หากรองศาสตราจารย์ฉันทนา สุรัสวดี ไม่ต่ออายุราชการ การเรียนการสอนของคณะจะดำเนินไปได้หรือไม่ หากไม่ได้เพราะรองศาสตราจารย์ฉันทนา สุรัสวดี ต้องรับผิดชอบในส่วนนั้นๆ อาจารย์ที่จะมาแทนก็ยังมี จึงมีความจำเป็นต้องต่ออายุราชการ ควรอธิบายให้ชัดเจนว่าต้องรับผิดชอบอะไรบ้าง มีความสำคัญอย่างไร มีผู้ที่จะมาแทนหรือไม่ แม้ผลงานย้อนหลัง ๓ ปีครบตามเกณฑ์ แต่ควรระบุว่าจำเป็นเพราะอะไร ถ้าไม่ต่ออายุราชการจะเกิดความเสียหายต่อคณะอย่างไร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณีรัตน์ ลิ้มสีบเชื้อ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์/กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า รองศาสตราจารย์ฉันทนา สุรัสวดี เป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปกรรม ซึ่งจะเปิดรับนักศึกษา ๒ หมู่เรียนทุกปี ขณะนี้จำนวนรวมของนักศึกษาสาขานี้ทั้ง ๔ ปีมี ๒๕๗ คน หากคิดตามสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาแล้วต้องมีอาจารย์ประจำ ๑๐ คน แต่ขณะนี้มีเพียง ๖ คน มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ๒ คน รองศาสตราจารย์ฉันทนา สุรัสวดี นั้น เป็นผู้มีความรับผิดชอบ มีภาระงานและคุณสมบัติอื่นๆ ครบถ้วนตามที่ ก.พ.อ. กำหนด เป็นผู้มีความดี จริยธรรม ได้รับการยกย่องเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่นเมื่อปี ๒๕๔๔ และได้รับการยกย่องเป็นนักวิจัยดีเด่นในปีเดียวกัน ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้ คณะจึงเห็นว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะขอต่ออายุราชการรองศาสตราจารย์ฉันทนา สุรัสวดี

ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิถามว่า มีแผนการทดแทนอย่างไรในสาขาวิชานี้

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้ข้อมูลว่าแผนอัตรากำลังนั้นคิดจากสัดส่วนจำนวนนักศึกษา และอีก ๓ ปีข้างหน้าได้ตั้งเกณฑ์อาจารย์ประจำไว้ ๑๐ คน แต่มีอาจารย์อีกสาขาหนึ่งที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาศิลปกรรมสามารถมาช่วยสอนได้อีก ๑ คน ดังนั้นกรอบอัตรากำลังที่เสนอมหาวิทยาลัยจึงเป็น ๙ คน

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยให้ข้อสังเกตว่า ที่ระบุไว้ว่าให้วิเคราะห์ตามข้อ ๔ คือสอนและวิจัยเท่านั้น หมายความว่าหากขาดบุคคลนี้จะดำเนินการสอนสาขาวิชานี้ไม่ได้ งานวิจัยก็ทำไม่ได้ และถามว่ามีงานวิจัยที่เป็นของสาขาวิชาหรือไม่

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้ข้อมูลว่า มีการวิจัยหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นการวิจัยเป็นทีมในสาขาวิชานี้

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยเสนอแนะว่า ควรพิจารณาเรื่องนี้ให้ดี เพราะจากประสบการณ์ที่เคยพบ มหาวิทยาลัยอื่นๆ มีการต่ออายุราชการจำนวนมาก แต่ราชการได้ประโยชน์น้อยมาก เพราะ ๑) สอนไม่ได้เต็มที่ ๒) งานวิจัยที่จะพัฒนาสาขานั้นๆ ก็ไม่เพิ่มขึ้น ฉะนั้นการต่ออายุราชการ จึงต้องพิจารณาอย่างดีที่สุด หมายความว่า ผู้ที่จะต่ออายุราชการนั้น ๑) ต้องช่วยผลิตบัณฑิตชั้นเยี่ยม ๒) ต้องสร้างองค์ความรู้ งานวิจัยอย่างต่อเนื่อง จึงจะเป็นความจำเป็นอย่างแท้จริง ถึงเวลาปกป้องมหาวิทยาลัยให้ได้สิ่งที่ดีที่สุด ไม่ใช่เพียงให้ได้จำนวนผู้มีตำแหน่งทางวิชาการครบเกณฑ์ จึงให้ต่ออายุราชการ เพราะการต่ออายุราชการ ราชการต้องลงทุนมหาศาล ไม่ว่าจะเป็น ๑) การจ่ายเงินเดือน ๒) การให้ค่าตอบแทนเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ ๓) ค่าใช้จ่ายๆ อื่น ซึ่งเป็นการต่อเนื่องไปอีกเป็นเวลา

๕ ปี จึงควรพิจารณาให้ดีและชัดเจนว่าจะสอนอะไร จะสร้างความเป็นเลิศให้กับสาขานี้ ให้มหาวิทยาลัย และนักศึกษาอย่างไร ซึ่งเป็นการสร้างประเทศไทยให้เข้มแข็งโดยการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูงเพื่อช่วยเหลือตนเอง สังคม และประเทศชาติ

นายกสภามหาวิทยาลัยถามว่า รองศาสตราจารย์ฉันทนา สุรัสวดี ได้รับตำแหน่งรองศาสตราจารย์เมื่อใด และมุ่งที่จะก้าวสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์หรือไม่

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้ข้อมูลว่า ได้รับตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในปี ๒๕๔๘ และทำงานวิจัยอยู่ตลอด

นายกสภามหาวิทยาลัยขอให้กำหนดเงื่อนไขเป็นการภายในระหว่างกัน ในลักษณะสัญญาโดยไม่ต้องทำเป็นหนังสือสัญญาว่า ให้รองศาสตราจารย์ฉันทนา สุรัสวดี ขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ภายใน ๓ ปี เพื่อกระตุ้นให้ ๓ ปีนี้มีคุณค่าทั้งสำหรับผู้ได้รับการต่ออายุราชการเอง และมหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ศาสตราจารย์มาช่วยทำงานอีก ๒ ปี

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้ข้อมูลว่า ได้มีการหารือกับรองศาสตราจารย์ฉันทนา สุรัสวดี แล้วว่า หากต่ออายุราชการ จะต้องทำอะไรบ้าง เช่น การเป็นพี่เลี้ยงให้กับอาจารย์ที่เตรียมก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการต่อไป ส่วนตำรานั้นปกติรองศาสตราจารย์ฉันทนา สุรัสวดี ก็จะมีเอกสารประกอบการสอน ส่วนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการก็ได้หารือกันอย่างเป็นทางการแล้ว

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า ผู้ที่เกษียณและได้ต่ออายุราชการนั้นเป้าหมายจะไม่มี ทำให้ไม่มีผลงานเท่าใดนัก หากมีแรงกระตุ้นจะเกิดประโยชน์ทั้งตัวเองและมหาวิทยาลัย จึงไม่น่าจะเป็นการขัดมนุษยธรรมเท่าใดนัก หากนำไปหารือกันได้ก็เป็นการดีว่า สภามหาวิทยาลัยตั้งความหวังไว้เพื่อให้ชวนขวยและพยายาม และผู้อื่นที่มาช่วยก็จะได้รับความรู้ไปในตัว

นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิถามว่า ในปีนี้มีรองศาสตราจารย์ที่เกษียณจำนวนกี่คน และมีผู้ที่คณะหรือมหาวิทยาลัยประสงค์จะให้ต่ออายุราชการแล้วผู้นั้นไม่ต่อจำนวนกี่คน สภามหาวิทยาลัยจะได้ทราบสภาพความเป็นจริง

อธิการบดีกล่าวว่า สำหรับข้อเสนอแนะที่ให้ผู้ที่ต่ออายุราชการทำผลงานวิจัย และทำประโยชน์ในการสอนนั้นเป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ในราชกิจจานุเบกษา ได้ระบุในข้อ ๗ ให้สถาบันอุดมศึกษาต้องกำกับและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ที่รับการต่ออายุราชการในประเด็นดังนี้ ๑) ผู้ได้รับการต่ออายุราชการปฏิบัติตามมาตรฐานพนักงานชั้นต่ำที่ ก.พ.อ. กำหนดตามหนังสือที่ทบวงแจ้งมา ดังนั้น จะต้องมียผลงานเป็นรายปีและต้องมีการประเมิน หากไม่ผ่านการประเมินก็ถือเป็นอันสิ้นสุดการต่อเวลา ส่วนข้อ ๒) ผู้ต่ออายุราชการมีสุขภาพแข็งแรง พร้อมทั้งจะปฏิบัติงานต่อไปได้ ซึ่งจะมีการตรวจสอบสุขภาพประจำปี ๓) ผู้ต่ออายุราชการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม เท่าที่ผ่านการต่ออายุราชการก็ดำเนินการประเด็นเหล่านี้ แม้จะไม่ได้มีมติสภามหาวิทยาลัยรองรับ แต่ก็มอบหมายให้คณะดูแล ในปีนี้มีผู้เกษียณอายุราชการ ๓ คน ได้รับการต่ออายุราชการ ๒ คน โดยคณะมีความประสงค์ให้ต่อและดำเนินการทาบตาม แต่ในทางปฏิบัติแล้วประเด็นการขอต่ออายุราชการนั้นจะมีการสอบถามอยู่เสมอว่าคณะมีความต้องการจริงหรือไม่ เพราะมีใช่เป็นเพียงผู้เกษียณประสงค์จะขอต่อ

อายุราชการเท่านั้น คณะต้องมีความประสงค์โดยผ่านสาขาวิชาและกรรมการบริหารคณะ ในปีนี้ คณะที่ประสงค์ขอต่ออายุราชการให้บุคลากร ๒ คณะคือ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนคณะที่ไม่ต่ออายุราชการคือวิทยาลัยการฝึกหัดครู เหตุเพราะคณะไม่มีความจำเป็นจึงไม่ได้เสนอมาอย่างที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย สำหรับการเสนอผลงานทางวิชาการนั้น มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมให้บุคลากรเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยมีค่าตอบแทนในการเขียนเอกสารด้วย เมื่อได้ตำแหน่งทางวิชาการแล้วก็มีเงินรางวัลให้ด้วย เหล่านี้เป็นมาตรการเพื่อกระตุ้นการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารจัดการรายงานการต่ออายุราชการรายรองศาสตราจารย์พงศ์ หรดาล สังกัดคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม รายละเอียดดังเอกสารประกอบการประชุมตามระเบียบวาระนี้

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้วโดยใช้เกณฑ์เดียวกัน และขอให้คณะกลับไปหารือกับผู้ได้รับการต่ออายุราชการว่าภายใน ๓ ปีให้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์ให้ได้

มติที่ประชุม

อนุมัติการต่ออายุราชการของผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน ๒ ราย ตามที่เสนอ โดยต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ที่กำหนดและ

๑) ให้กำหนดเงื่อนไขเป็นการภายใน โดยให้ผู้ได้รับการพิจารณาต่ออายุราชการพัฒนาผลงานวิชาการและเสนอขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ภายใน ๓ ปี

๒)ให้นำเงื่อนไขตามข้อ ๑) ไปเป็นแนวปฏิบัติของผู้ที่ได้รับการต่ออายุราชการก่อนหน้านี้ด้วย

๓.๓ การนำเสนอรายงานการวิจัย การพัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัย

แนวใหม่

นายกสภามหาวิทยาลัยขอให้คณะกรรมการวิจัยนำเสนอผลการวิจัยเป็นรายกลุ่ม กลุ่มละ ๔๐ นาที ใน ๒ ประเด็น คือ ๑) ข้อค้นพบจากการวิจัย ๒) ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นจึงจะดำเนินการวิพากษ์ต่อไป

นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ/ประธานคณะกรรมการวางแผนทางและวิจัยเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแนวใหม่ รายงานการดำเนินการต่อที่ประชุมความว่า ตามที่สภามหาวิทยาลัยมีนโยบายในการแสวงหาแนวทางการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยแนวใหม่เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครเป็นมหาวิทยาลัยคุณภาพที่มีระบบและกลไกที่มีศักยภาพในการแข่งขัน โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการวางแผนทางในการพัฒนาการบริหารมหาวิทยาลัยแนวใหม่ เพื่อวางระบบและกำหนดแนวทางในการพัฒนาการบริหารมหาวิทยาลัยให้สามารถปฏิบัติตามภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยรูปแบบการพัฒนาการบริหารมหาวิทยาลัยแนวใหม่ และคณะกรรมการได้เสนอให้มีการวิจัย โดยให้บุคลากรภายในมีส่วนร่วมในการวิจัย แบ่งเป็น ๔ กลุ่ม ได้แก่ ๑) การพัฒนาการผลิตบัณฑิตแนวใหม่ ๒) การวิจัยแนวใหม่ ๓) การบริหารจัดการนวัตกรรมแนวใหม่ ๔) การบริหารจัดการแนว

ใหม่ นั้น ขณะนี้คณะกรรมการวิจัยได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอรายงานผลการวิจัยตามเอกสารประกอบการประชุม จำนวน ๖ เล่ม ตามระเบียบวาระนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ฤทธิจรรณู กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ/กรรมการวางแผนทางและวิจัยเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยแนวใหม่ กล่าวว่าบุคคลที่ทำให้เกิดการวิจัยเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยคนแรกคือนายกสภามหาวิทยาลัย เพราะมหาวิทยาลัยยังไม่มีระบบการวิจัยมหาวิทยาลัยที่ชัดเจน ในขณะที่ มหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีงานวิจัยมหาวิทยาลัยมากมาย แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครก็ได้ดำเนินการจัดทำงานวิจัย ๔ เรื่องนี้ที่มีความชัดเจน ทว่าความสำคัญไม่ได้อยู่ที่การมีงานวิจัย หากแต่อยู่ที่ว่าจะใช้งานวิจัยอย่างไร การประชุมครั้งนี้ มีผู้บริหาร หัวหน้าหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยเข้าร่วมประชุมด้วย จึงเป็นตัวบ่งชี้ว่ามหาวิทยาลัยจะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า นอกจากนี้แล้วในการทำโครงการวิจัยในครั้งนี้ยังได้ประโยชน์จากการเรียนรู้การทำงานของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ๔ ท่าน ได้เห็นความตั้งใจและศักยภาพในการทำงานวิจัยของอาจารย์ที่มาร่วมงานจำนวน ๔๐ คน ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น ๑) การพัฒนาการผลิตบัณฑิตแนวใหม่ ๒) การวิจัยแนวใหม่ ๓) การบริหารจัดการนวัตกรรมแนวใหม่ ๔) การบริหารจัดการแนวใหม่ และมีเพิ่มเติมคือการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนสาธิตฯ ด้วย

จากนั้นเป็นการนำเสนอผลการวิจัยแต่ละกลุ่มตามลำดับ โดย

- ๑) นายผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ ประธานกลุ่มวิจัยนำเสนองานวิจัยการพัฒนาการผลิตบัณฑิตแนวใหม่
- ๒) ศาสตราจารย์สนิท อักษรแก้ว ประธานกลุ่มวิจัยนำเสนองานวิจัยการวิจัยแนวใหม่
- ๓) รองศาสตราจารย์บุญเกียรติ ไทรชมภู เลขานุการกลุ่มวิจัย นำเสนองานวิจัยการบริหารจัดการนวัตกรรมแนวใหม่
- ๔) คุณหญิงณัชชนนท ทวีสิน ประธานกลุ่มวิจัยนำเสนองานวิจัยการบริหารจัดการแนวใหม่

๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ฤทธิจรรณู นำเสนองานวิจัยในส่วนของงานพัฒนาการบริหารจัดการโรงเรียนสาธิตฯ และข้อเสนอประเด็นกิจกรรมเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการ

ศาสตราจารย์สนิท อักษรแก้ว กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ขอให้ผู้บริหารทุกคนศึกษารายงานการวิจัยและพิจารณาว่าจะต้องทำอะไรอย่างไร

นายกสภามหาวิทยาลัยขอบคุณกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและบุคลากรทุกคนที่ช่วยกันทำงานนี้จนเสร็จ เป็นชิ้นงานที่รอคอยนานที่สุดและดีใจที่งานเสร็จ เพราะเป็นชิ้นงานที่มีความสำคัญมากต่อมหาวิทยาลัย ที่จะทำให้รู้ทิศทางในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย คณะกรรมการได้วิเคราะห์เป็นเรื่อง ๆ สะท้อนวิสัยทัศน์ของผู้ท้าววิจัย ขณะเดียวกันข้อค้นพบ พบว่าปัญหาอยู่มาก แต่หลายข้ออาจมาจากจุดเดียวกันแต่มองคนละมุมกัน ดังนั้นจึงต้องมีกลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งทำหน้าที่สรุปข้อค้นพบกับสิ่งที่ควรจะเป็นและอีกกลุ่มหนึ่งพิจารณาข้อแก้ไข จากนั้นจึงแต่งตั้งผู้ติดตามการนำไปสู่การปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม บางประเด็นสามารถแก้ไขได้ไม่ยาก เช่นการให้

สาขาวิชา ซึ่งมี ๗๐ สาขา ทำวิจัยสาขาวิชาละ ๑ เรื่อง เพราะเป็นคะแนนในตัวชี้วัดการประกันคุณภาพ การศึกษา ระดับสาขาวิชาด้วย

จากนั้น นายกสภามหาวิทยาลัยได้เชิญที่ประชุมร่วมอธิการบดีและรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร ส่วนประเด็นอื่น ๆ ให้นำไปอภิปรายในการประชุมวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

นายกสภามหาวิทยาลัยถามถึงวัตถุประสงค์การตั้งโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

อาจารย์พิลาภ วงษ์พานิชย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ฝ่ายวิชาการรายงานว่าเพื่อ ๑) เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์ของนักศึกษาครู ๒) เป็นผู้นำทางการศึกษาในพื้นที่ ๓) ผลิตรายการที่เป็น คนดีของสังคม

นายกสภามหาวิทยาลัยสอบถามว่า การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ข้อ ๑) บรรลุผลสำเร็จหรือไม่ ส่วนข้อ ๒) - ๓) นั้น คงบรรลุผลเพราะโรงเรียนมีโอกาสคัดเลือกผู้เรียนที่เป็นเด็กดี และเด็กเก่งเข้ามาเรียน

ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ฝ่ายวิชาการชี้แจงว่า นักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนฯ เป็นเด็กระดับปานกลาง เพราะเด็กเก่งจะสละสิทธิ์ การเข้าเรียน อย่างไรก็ตาม โรงเรียนผ่านการประเมิน คุณภาพการศึกษาของ สมศ. ระดับดีมาก และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ แผนกการเรียนคณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์ สามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ทุกคนหรืออัตราร้อยละ ๑๐๐

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการตั้งโรงเรียนสาธิตใน สถานศึกษาต่าง ๆ นั้นเพื่อ ๑) เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์/วิทยาลัยครู ๒) ให้อาจารย์คิดค้นวิทยาการใหม่ ๆ ทางการศึกษา/การเรียนการสอน แต่ขณะนี้โรงเรียน สาธิตส่วนใหญ่ ยกเว้นที่จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย ไม่ได้ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ดังนั้น ๑) ถ้าให้ การดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เป็นไปตามวัตถุประสงค์จะดีหรือไม่ ๒) ถ้าให้ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ เป็นรองคณบดีวิทยาลัยการฝึกหัดครู ได้หรือไม่ ๓) อาจารย์วิทยาลัยการ ฝึกหัดครูต้องสอนที่โรงเรียนสาธิตฯ ก่อนมาสอนประจำวิทยาลัยการฝึกหัดครู จะรับได้หรือไม่ ๔) สามารถ จัดให้นักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครูได้ไปติวนักเรียนก่อนออกฝึกสอนได้หรือไม่ ๕) โรงเรียนสาธิตฯ สามารถสอนให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุขไม่ต้องเรียนพิเศษตามโรงเรียนกวดวิชาได้หรือไม่ โดยอาจจะ ให้มีชั่วโมงสอนเพิ่มนอกเวลา มีค่าสอนให้อาจารย์ แต่ทำให้นักเรียนไม่ต้องไปเรียนพิเศษตามโรงเรียนกวด วิชาภายนอกอีก

รองศาสตราจารย์เปรี๊ยะ กิจรัตน์ภร อธิการบดีให้ข้อมูลว่า แต่เดิมการ ดำเนินการของโรงเรียนเป็นไปตามหลักการและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนสาธิต แต่ต่อมาเริ่มมี ปัญหาการบริหาร ซึ่งได้ปรับแก้ไขมาเรื่อย ๆ โดยปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียน ๓ ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายกิจการนักเรียน นอกจากนั้น การที่สภามหาวิทยาลัยมี นโยบายที่จะสร้างความเป็นเลิศการฝึกหัดครูของมหาวิทยาลัย จึงปรารถนาให้อาจารย์วิทยาลัยการฝึกหัด ครูไปสอนนักเรียนและเป็นพี่เลี้ยงให้อาจารย์โรงเรียนสาธิตฯ ซึ่งกำลังจะจัดเพิ่มในระดับอนุบาลและระดับ

ประถมศึกษาด้วย ดังนั้นงานวิจัยนี้จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการปรับในทิศทางที่ดีขึ้น โดยคณบดีวิทยาลัยการฝึกหัดครูและผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ต้องช่วยกัน

นายกสภามหาวิทยาลัยมอบคณบดีวิทยาลัยการฝึกหัดครูไปหารือกับบุคลากรว่า เห็นด้วยหรือไม่ถ้าให้อาจารย์วิทยาลัยการฝึกหัดครูไปสอนที่โรงเรียนสาธิตฯ และผู้ที่ จะขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษา (ค.บ.) ให้มีเงื่อนไขว่า จะต้องสอนที่โรงเรียนสาธิตฯ ๑ ภาคการศึกษา

รองศาสตราจารย์พงศ์ หรดาล กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำเสนอให้มีการศึกษารูปแบบการบริหารโรงเรียนสาธิตฯก่อน และขอให้มีการดำเนินการตามข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารหน้า ๑๑

อธิการบดีให้ข้อมูลว่ารูปแบบการบริหารโรงเรียนสาธิตจะแตกต่างกัน บางสถาบันอยู่ในสังกัดของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน บางสถาบันสังกัดวิทยาลัยครู/คณะครุศาสตร์/คณะศึกษาศาสตร์

นายถนอม อินทรกำเนิด อุปนายกสภามหาวิทยาลัยให้ข้อสังเกตว่าการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตนั้นมิใช่เพียงเพื่อการเตรียมฝึกหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเท่านั้น หากแต่ยังเป็นแหล่งวิจัยคิดค้นด้านการศึกษาและการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง จึงต้องรำลึกเสมอว่าการดำเนินงานโรงเรียนสาธิตฯ ต้องให้เป็นโรงเรียนสาธิตอย่างแท้จริง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ฤทธิ์จรรยา กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ เสนอแนะว่าประเด็นการบริหารโรงเรียนสาธิตฯ นั้นควรหารือร่วมกันในหมู่ผู้เกี่ยวข้อง

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวสรุปว่าในประเด็นของโรงเรียนสาธิตฯ นี้ให้นัดหารือร่วมกันระหว่างวิทยาลัยการฝึกหัดครู (คณบดีและรองคณบดี) กับโรงเรียนสาธิตฯ (ผู้อำนวยการทุกฝ่าย) จากนั้นได้ยุติการประชุมในเวลา ๑๘.๐๐ น. โดยนัดหมายเชิญประชุมระดมความเห็นต่อในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ น.

วันเสาร์ที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า จากผลสรุปรายงานการวิจัยการพัฒนากระบวนการมหาวิทยาลัยแนวใหม่ จะขอรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ในแง่มุมต่างๆ เพื่อนำไปเพิ่มเติมหรือปรับปรุง ผลการวิจัยนี้เป็นการนำเสนอตามกระบวนการวิจัย จะดำเนินการได้มากน้อยเพียงใดนั้นต้องตรวจสอบทรัพยากรบุคลากร งบประมาณ และอื่นๆ ที่มีอยู่ว่าสามารถดำเนินการสิ่งใดได้บ้าง และจะทำอะไรก่อน-หลัง หรือมีอุปสรรคอย่างไร หลังจากการประชุมนี้ขอให้ตั้งคณะกรรมการฯ สังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดออกมาและเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาว่าสิ่งใดควรดำเนินการต่อไป และสิ่งใดควรที่จะดำเนินการไปในทิศทางนั้นๆ เมื่อสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบเบื้องต้นแล้ว ก็จะให้อธิการบดีนำไปหารือกับผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเพื่อรับฟังความเห็นอีกรอบหนึ่ง ก่อนที่จะนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อกำหนดนโยบายต่อไป โดยจะกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการเพื่อให้สำเร็จต่อไป จากนั้นได้ขอให้ที่ประชุมอภิปรายให้ข้อเสนอแนะในหัวข้อการพัฒนาการผลิตบัณฑิตแนวใหม่ก่อนเป็นเรื่องแรก

อาจารย์ปราโมทย์ เทพวัลลภ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารกล่าวว่า จากเอกสารสรุปการวิจัยการพัฒนาการผลิตบัณฑิตแนวใหม่นั้น ต้องการให้เพิ่มทางด้านสุขภาพของบัณฑิตด้วย เพราะการเป็นบัณฑิตที่ดีได้ต้องมีสุขภาพกายและใจที่สมบูรณ์ควบคู่กันไป ทางร่างกายอาจจะเพิ่มเติมด้วยการส่งเสริมด้านกีฬา จึงควรเพิ่มเติมในลักษณะบัณฑิตด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีระศักดิ์ อาภาวัฒนาสกุล กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำกล่าวว่า นักศึกษามีการออกกำลังกายน้อยและไม่ทราบว่านักศึกษามีสุขภาพร่างกายเป็นอย่างไรบ้าง ซึ่งในส่วนนี้สามารถทำการวิจัยได้ว่าเหตุผลใดที่ทำให้นักศึกษาไม่ได้ออกกำลังกาย จะมีวิธีการใดที่ทำให้ให้นักศึกษารักในการออกกำลังกาย และสนับสนุนการออกกำลังกายให้กับนักศึกษา สนับสนุนปัจจัยการเรียนการสอนให้สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กีฬา ซึ่งยังขาดสนามกีฬาที่สำคัญมาก สนามกีฬาไม่เพียงพอให้นักศึกษาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สนามกีฬาไม่สะดวกในการออกกำลังกายเพราะสถานที่ร้อนมาก ขาดความร่มรื่น โรงยิมเนเซียมก็ร้อน สภาพอากาศไม่เหมาะสมเพราะมีอาคารสพามาปิดกั้น เมื่อฝนตกก็เกิดเสียงดังจากหลังคาสังกะสี ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยควรมีสวนกีฬาอื่นๆ เพื่อรองรับการออกกำลังกาย เช่น สนามเทนนิส ที่ยังไม่เพียงพอ ไม่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอน และสระว่ายน้ำที่ยังไม่มี

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า ประเด็นดังกล่าวเป็นรายละเอียดในขั้นตอนการดำเนินการ ผู้นำเสนอผลการวิจัยได้นำเสนอยุทธศาสตร์มาหลายประการ เช่น ยุทธศาสตร์ในการเพิ่มศักยภาพของบัณฑิต การจัดระบบการบริหารจัดการหลักสูตร เป็นต้น สิ่งที่เสนอมานั้นเพียงพอต่อการพัฒนานักศึกษาแนวใหม่แล้วหรือไม่ หากยังไม่เพียงพอ ควรจะเพิ่มเติมยุทธศาสตร์อย่างไร ส่วนวิธีการว่าจะทำอย่างไรนั้นควรเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง

พลอากาศเอก นพพร จันทวานิช กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิกล่าว แสดงความเห็นว่าเป็นด้วยกับนายกสภามหาวิทยาลัยว่า การดำเนินการต่อนั้นควรมีการแยกแยะให้เห็นชัด โดยควรทำเป็นตารางระบุว่าสิ่งที่ได้พบมานั้นมีจุดอ่อนจุดแข็งในส่วนใดบ้าง และมีข้อเสนอแนะที่เป็นแนวความคิดใหม่ที่จะดำเนินการหรือยุทธศาสตร์อย่างไร แยกให้เห็นชัดเจน เช่น ในเรื่องของบัณฑิต จะทำอย่างไรให้บัณฑิตมีความเชื่อมั่นและมีความรักในมหาวิทยาลัย มีความเชื่อมั่นในอาจารย์ ในสถานที่ จึงต้องทำเป็นยุทธศาสตร์ว่า วิธีการใดที่จะทำให้นักศึกษามีศักยภาพที่ดีขึ้น บัณฑิตมีความรักและมีความเสียสละให้กับองค์กร จึงควรตั้งคณะทำงานขึ้นมาวิเคราะห์ยุทธศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ละอองทิพย์ มัทธูรศ ผู้ช่วยอธิการบดี/ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพการศึกษา กล่าวว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติมีการติดตามผลบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครทุกปีงบประมาณ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ได้รายงานมายังมหาวิทยาลัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร บางประเด็นครอบคลุมกับการรายงานของคณะกรรมการวิจัยการพัฒนาการผลิตบัณฑิตแนวใหม่ และมีการลำดับความสำคัญที่ชัดเจนได้มากยิ่งขึ้น ประเด็นที่เป็นจุดอ่อนคือ ๑) ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ ๒) กิจกรรมที่อาจารย์ใช้จัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาและขาดความน่าสนใจ จึงควรใช้เป็นประเด็นในการปรับปรุงด้านการเรียนการสอน ๓) หลักสูตรไม่ทันสมัย ไม่ทันเหตุการณ์ ไม่ทันสังคมวิชาการและสังคมโลก ๔) สื่อ อุปกรณ์

การเรียนการสอน ส่วนจุดเด่นนั้น ผู้ใช้บัณฑิตชมเชื่อว่าบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม โดยมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับแรก ส่วนสิ่งที่ควรพัฒนาคือความตรงต่อเวลา การเสริมการคิด วิเคราะห์ การตัดสินใจเลือกช่องทางที่ถูกต้องหรือดีที่สุดของการทำงาน ทั้งหมดนี้จึงควรนำไปเป็นแนวทางในการลำดับความสำคัญในการจัดทำแผนกลยุทธ์

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า ประเด็นที่กล่าวมาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนา นักศึกษาให้ดีขึ้น หากทราบว่าจุดเด่นของบัณฑิตคือความซื่อสัตย์ ก็สมควรเน้นเรื่องนี้ให้เด่นยิ่งขึ้นและให้แก่ จุดอ่อนที่มีอยู่และสามารถแก้ไขได้ เช่น การไม่ตรงต่อเวลาและการขาดการตัดสินใจ การไม่ตรงต่อเวลานั้น ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม หากอาจารย์ตรงต่อเวลาลูกศิษย์ก็จะตรงต่อเวลา ฉะนั้นจึงต้องแก้ที่ตัวอาจารย์ด้วย เพราะจากประสบการณ์ที่ได้มาเปิดงานสัมมนาในมหาวิทยาลัย พบว่าต้องรอผู้เข้ามาฟังสัมมนาและเมื่อเปิด งานไปแล้วยังมีผู้เดินเข้ามาในงานดังกล่าว แสดงว่าบุคลากรก็ได้ตระหนักความสำคัญของการตรงต่อเวลา เช่นกัน จึงควรหาวิธีการแก้ไขในส่วนนี้ ส่วนจุดอ่อนที่สำคัญที่สุดคือการไม่สามารถตัดสินใจได้นั้นอยู่ที่ กระบวนการสอนและการสอบ เพราะสอนกันตามตำรา มีแต่การบรรยายเนื้อหาให้ฟัง ไม่ได้สอนแบบ ต่างประเทศที่สอนให้รู้ในหัวเรื่องและให้ไปค้นคว้าหาข้อมูล ซึ่งเป็นการสร้างนิสัยการตัดสินใจ ดังนั้น จึงควร เริ่มตั้งแต่การจัดทำหลักสูตรทั้งหลักสูตรของนักศึกษา และหลักสูตรการสอนอาจารย์ก็ควรเปลี่ยนแปลง

อธิการบดีให้ข้อสังเกตว่า สิ่งที่น่าเสนอมานั้นเป็นคุณลักษณะบัณฑิต แต่ใน Power Point ประกอบการนำเสนอเป็นอัตลักษณ์ของบัณฑิต และกล่าวเพิ่มเติมว่าคุณลักษณะบัณฑิต นั้นมีหลายเรื่อง การวิจัยจึงควรแยกแยะให้ชัดเจนเพื่อไม่ให้สับสน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประชน แสงจักร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรง ตำแหน่งบริหารกล่าวว่าข้อมูลต่างๆ ที่นำเสนอมานั้น คิดว่าฝ่ายบริหารก็รับรู้ เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาโดย ตลอดแต่ยังขาดการขับเคลื่อนที่เป็นรูปธรรม หน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัยยังไม่นำไปสู่การปฏิบัติอย่าง แท้จริง เช่น การกำหนดกรอบอัตรากำลัง ดังนั้น จะทำอย่างไรให้เรื่องเหล่านี้เป็นรูปธรรม เมื่อสภามหาวิทยาลัยมอบหมายผู้บริหารของมหาวิทยาลัยแล้ว ก็ต้องนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ วาระนี้จึงต้องตั้งเป็น วาระของมหาวิทยาลัย

นายผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิกล่าวว่า งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยคุณลักษณะบัณฑิตต่างๆ ไปว่าควรจะมีคุณลักษณะเช่นไรบ้าง ซึ่งข้อมูลได้มาจาก เอกสาร จากการประชุมกลุ่ม (Focus Group) จากการรับฟังผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนอัตลักษณ์นั้นพบว่ายังขาด ความชัดเจน จึงมีการกำหนดว่า หากจะกำหนดอัตลักษณ์ใหม่ต้องมีการทำวิจัยเพิ่มเติมจากที่คณะกรรมการ ชุติได้วิจัยมาแล้ว สำหรับการนำไปปฏิบัตินั้นก็ได้ประมวลมานำเสนอแล้ว ส่วนการขับเคลื่อนเพื่อนำไปสู่ ความสำเร็จนั้นก็อยู่ที่ฝ่ายบริหาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ฤทธิจรูญ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ ประจำกล่าวว่า เนื่องจากฝ่ายบริหารต้องการใช้ผลการวิจัยนี้ จึงได้สรุปว่าจะนำข้อมูลผลการวิจัยนี้ไปใช้ อย่างไร และปัจจุบันได้มีผู้นำผลการวิจัยนี้ไปใช้แล้ว จึงขอเสนอว่าควรมอบหมายงานโดยด้านการวิจัยนั้น ควรมอบรองศาสตราจารย์เกษม ช่วยพั่ง เพื่อพิจารณาว่าข้อมูลที่น่าเสนอมานั้นประเด็นใดที่สามารถ นำไปใช้ได้ก็ให้ตัดสินใจและดำเนินการ มอบผู้ช่วยศาสตราจารย์กัลยา แสงเรือง เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับ

หลักสูตร การเรียนการสอนและหาผู้ที่เกี่ยวข้องมาดำเนินการว่าจะใช้ประเด็นใดและจะตัดสินใจอย่างไร มอบอาจารย์ปรามิทย์ เทพพัลลภ ในฐานะที่รับผิดชอบกิจการนักศึกษา มอบผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรีสมร วนกรกุล ในฐานะที่รับผิดชอบฝ่ายบริหารจัดการ แล้วไปเขียนแผนนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาตัดสินใจในบางเรื่องเพื่อเป็นแนวทาง เช่น ประเด็นสถาบันพัฒนานวัตกรรม จะเป็นไปในทิศทางใด มีความเป็นไปได้อย่างไร ต่อมาคือเรื่องการบริหารทรัพยากรบุคคล การสรรหา บำรุงรักษา มีแผนดำเนินการอย่างไร เรื่องของหลักสูตรควรมีการจัดทำแผนให้ชัดเจนเพื่อสามารถนำไปใช้ได้จริง ควรมีคณะกรรมการที่คอยขับเคลื่อนและติดตามว่าเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด และควรกำหนดระยะเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่าการทำวิจัยนี้มีใช้เพียงเพื่อให้ได้ชื่อว่าทำวิจัย แต่เป็นการทำวิจัยเพื่อให้ทราบได้จริงว่าจะทำอย่างไรมหาวิทยาลัยจะก้าวหน้าและเป็นเลิศทางวิชาการตามที่ต้องการได้ แต่ข้อเสนอจากงานวิจัยทั้ง ๔ หัวข้อนั้น แต่ละหัวข้อเสนอตามทิศทางของตนเอง บางเรื่องมีความซ้ำซ้อนกัน และหากต่างคนต่างทำก็จะไม่บังเกิดผล จึงต้องพิจารณาว่าสิ่งใดที่ซ้ำซ้อนกัน จึงควรหาผู้รวบรวมและพิจารณาว่า จะสนับสนุนเรื่องใดก่อน-หลัง ซึ่งจะทำให้ได้แผนที่ชัดเจน แน่นนอน พร้อมทั้งวิธีปฏิบัติ หลายเรื่องระบุว่าต้องพัฒนานักศึกษาซึ่งกล่าวถึงกันมานาน แต่คำตอบว่าจะทำอย่างไรนั้นก็ยังไม่ละเอียดพอที่จะนำไปสู่การปฏิบัติได้ ดังนั้น เมื่อต้องการให้สิ่งที่กล่าวมานั้นเป็นจริง มหาวิทยาลัยมีทรัพยากรมีแรงดึงดูดเพียงพอที่จะสนับสนุนให้ทุกคนมีพลังที่จะเดินหน้าไปพร้อมกันหรือไม่ คำตอบคือไม่แน่ใจ ดังนั้นจึงขอหารือว่าเราควรหรือไม่ที่จะพิจารณาจุดเด่นของมหาวิทยาลัยและทำความเข้าใจพร้อมกันว่านี่คือจุดเด่นของมหาวิทยาลัย และหากสร้างจุดเด่นนี้ได้สิ่งอื่นๆก็จะตามมา หรือว่าจะสร้างให้เด่นไปทั้งหมดพร้อมๆ กัน แต่จะสามารถทำได้หรือไม่ หากสามารถตกลงได้ว่าอะไรคือจุดเด่นและทุ่มทรัพยากรไปในส่วนนั้น เช่น วิทยาลัยการฝึกหัดครูที่ถือว่าเป็นต้นลำธารของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จะนำมาเป็นจุดเด่นหรือไม่ว่าครูที่สำเร็จจากวิทยาลัยการฝึกหัดครูจะมีคุณสมบัติพิเศษที่ใครๆ ก็ต้องการ ทุกคนยอมรับ หากตกลงจะทำเช่นนั้น ก็ต้องสนับสนุนทรัพยากรที่ต้องการให้เต็มที่แล้วรอดูผล เมื่อทำเช่นนั้นแล้วจะช่วยให้เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง หรือว่าจะขยายต่อไปเหมือนมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีทุกคณะ มีการตั้งสาขา ตั้งหลักสูตร แล้วไม่ประสบความสำเร็จเพราะไม่มีกำลังเพียงพอ ขอให้ที่ประชุมร่วมแสดงความคิดเห็นว่าควรจะไปในทิศทางใด อย่างไร

รองศาสตราจารย์พงศ์ หรดาล กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำกล่าวแสดงความชื่นชมคณะวิจัยว่า ในภาพรวมทั้งหมด การสกัดผลการวิจัยแต่ละเล่มมีแนวทางมีกลไกในการขับเคลื่อนอย่างสมบูรณ์ และยังมีปัจจัยความสำเร็จในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยแนวใหม่ว่าผู้บริหารจะทำอย่างไร ผู้ปฏิบัติจะอย่างไรบ้าง มีแม้กระทั่งทางต้นของสภามหาวิทยาลัย ทางต้นของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ทางต้นของคณบดีและผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน ทางต้นของอาจารย์และบุคลากร ฯ ผู้วิจัยเขียนไว้ชัดเจนว่าจะทำอย่างไรให้สำเร็จ หากนำมาวิเคราะห์ให้ชัดเจนจะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง และตามที่นายกสภามหาวิทยาลัยได้กล่าวถึงความซ้ำซ้อนของงานวิจัยนั้น หากมีการวิเคราะห์ว่างานใดสามารถนำมาบูรณาการกันได้ก็จะเกิดประโยชน์ จึงขอเสนอให้พิจารณาจากเอกสารเล่มสรุปที่ได้สรุปไว้อย่างชัดเจนเพื่อป้องกันความสับสน

นายผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้พิจารณาที่หน้า ๔๐ ของเล่มเอกสารสรุป ที่ระบุกิจกรรมเร่งด่วนที่มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการภายใน ๓ ถึง ๖ เดือน คือตั้งคณะกรรมการขึ้นมาและสร้างความตระหนัก ส่วนต่างๆ ทั้งหมด ๕ ประการนั้นรวมถึงโรงเรียนมัธยมสาธิตฯ ได้จัดลำดับความสำคัญ(Priority) ของงานที่ต้องทำโดยเร่งด่วนไว้แล้ว บางอย่างอาจมีความซ้ำซ้อนกัน บางอย่างอาจจะบูรณาการเข้าด้วยกันได้ จะทำให้เกิดความรวดเร็วขึ้น

นายกสภามหาวิทยาลัยขอให้ ผู้ที่จะดำเนินการทำให้สำเร็จภายใน ๑ เดือน

นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะว่า ควรมีการกำหนดประเด็นการนำไปใช้อย่างจริงจังเพื่อการขับเคลื่อน และควรกำหนดเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประชน แสงจักร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารกล่าวว่า การกล่าวถึงคุณลักษณะบัณฑิตนั้นยังไม่สามารถเจาะจงได้ว่าต้องการสิ่งใดแน่ เช่น แผนยุทธศาสตร์ว่าด้วยเรื่องของบัณฑิตที่มีคุณธรรมนำหน้า หากยอมรับกันว่าต้องการบัณฑิตที่มีคุณธรรมนำหน้าและนำไปสู่การปฏิบัติอย่างไร ก็จะสอดคล้องว่า ถ้าต้องการคุณลักษณะเช่นนี้จะต้องจัดหลักสูตรอย่างไร จะมีวิธีการอย่างไรต่อไป หากสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบก็จะมีกระบวนการขับเคลื่อนไปได้อย่างไร และจะกำหนดเวลาที่แน่นอนได้

นายกสภามหาวิทยาลัยถามว่า จะให้กำหนดคุณลักษณะว่าควรเป็นอย่างไร เช่นนั้นหรือ แต่ที่นำเสนอมานั้นยังไม่มี จึงไม่สามารถที่จะกล่าวในขณะนี้ได้ จากการพิจารณาผลงานวิจัยพบว่าสิ่งที่วิจัยมานั้นดี แต่สิ่งที่ต้องนำไปดำเนินการต่อมันยังต้องไปรวบรวมก่อนว่าจะทำอย่างไร วิธีใด ซึ่งจะต้องดำเนินการอีกครั้งหนึ่งและต้องมีคณะทำงานอีกชุดหนึ่งที่มีความคิดกว้าง เพราะหากใช้ผู้ที่มีความคิดในกรอบเดิมก็จะคิดอยู่แต่ในกรอบ ต้องการผู้ที่มีความคิดนอกกรอบ สීමกรอบเดิม เพื่อเขียนกรอบขึ้นมาใหม่ จึงได้หารือว่าเราจะเน้นจุดเด่นเพื่อพัฒนาให้โดดเด่นหรือไม่ หรือจะเดินหน้าไปพร้อมๆ กันหมดแล้วเฉลี่ยความเสี่ยงกันไป เพราะถ้าตกลงเช่นนั้นจะสามารถทำได้ไม่ถึงครึ่งเพราะทรัพยากรมีจำกัด แต่บางเรื่องก็สามารถดำเนินการได้ทันที เช่น การให้ทุกสาขาวิชาทำวิจัยสาขาวิชาละ ๑ เรื่องต่อปี อธิการบดีสามารถออกคำสั่งได้ เพียงแต่ว่าแต่ละคณะมีความพร้อมมากน้อยเพียงใด ข้อเสนอบางเรื่องจึงสามารถทำได้ไม่ต้องรอ เพราะไม่มีความกระทบกระเทือน แต่บางเรื่องต้องรอรายละเอียดและการเตรียมตัว เช่น การพัฒนานักศึกษาให้มีอัตลักษณ์หรือเอกลักษณ์ที่เป็นของตน ไม่ใช่เพียงแค่การพัฒนานักศึกษาเท่านั้นแต่ต้องพัฒนาอาจารย์สิ่งแวดล้อม อุปกรณ์การเรียนการสอนอีกด้วย ต้องมีการศึกษาทั้งระบบว่าดำเนินการครบวงจรแล้วนักศึกษาจะเป็นตามที่ต้องการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ฤทธิ์จรูญ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ เสนอแนะว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจน ยังมีอีกหลายประเด็นที่สามารถตัดสินใจและขับเคลื่อนได้ทันที เช่นแผนปฏิบัติการ (Action Plan) การทำแผนการขับเคลื่อนโดยไม่ปิดกั้นว่าต้องอาศัยเฉพาะข้อมูลจากการวิจัยเท่านั้น จึงควรมีคณะทำงานคณะหนึ่งวิเคราะห์และจัดทำแผนการขับเคลื่อนโดยใช้ผลการวิจัยเพื่อเติมเต็มในสิ่งต่างๆ เป็นการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อให้มีแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน โดยต้องพิจารณาเรื่องที่มีความซ้ำซ้อนและบางเรื่องต้องรอข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา สำหรับวิธีการที่ว่าอย่างไรนั้น บางส่วนมีเพียง

ข้อเสนอที่เป็นวิธีการของนักวิจัยซึ่งอยู่บนฐานของข้อมูลการวิจัย แต่ต้องพิจารณาบริบทอีกครั้งหนึ่งว่า จะทำตามแผนนี้หรือไม่ ถ้าไม่ทำตามแผนนี้จะเพิ่มเติมอะไร ซึ่งจะทำให้ได้แผนปฏิบัติการที่ชัดเจนและนำเสนอสมามหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่งเพื่อกำหนดเวลาที่แน่นอน การกำหนดระยะเวลาว่าใช้ระยะเวลาเท่าใดนั้นอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไร แล้วจึงค่อยตัดสินใจเรื่องของเวลาและผู้ดำเนินการ อีกทั้งจะต้องใช้งบประมาณเท่าใด จากนั้นจึงพิจารณาตัดสินใจอีกครั้งหนึ่งแล้วเริ่มดำเนินการ

อาจารย์มณฑล จันทร์แจ่มใส รองคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม/กรรมการวิจัยกล่าวว่า ตามจริงแล้วบริบทที่มหาวิทยาลัยมีอยู่คือการเป็นสถาบันการฝึกหัดครูแห่งแรก แม้ไม่ผลัดกันก็เป็นอยู่แล้วเพราะมีรากฐานมายาวนาน แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นภารกิจใหม่ของมหาวิทยาลัยคือการที่ยังมีสาขาวิชาอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพ และสามารถคัดกรองได้รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันได้ ฉะนั้นคำตอบคือวิทยาลัยการฝึกหัดครูสามารถที่จะโดดเด่นได้ด้วยตัวเอง แต่คณะและสาขาอื่นๆ ที่มีผลงานระดับประเทศยังมีอีกมากสามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้ จึงต้องส่งเสริมคณะและสาขาอื่นที่มีผลงานโดดเด่นด้วย อีกทั้งจากการทำวิจัยการผลิตบัณฑิตแนวใหม่พบว่าไม่สามารถแก้ปัญหา ณ จุดใดจุดหนึ่งได้เพราะบัณฑิตเป็นผลจากการบูรณาการทุกเรื่อง ปัญหาต่างๆ นั้นมีหลายระดับด้วยกันตั้งแต่วิธีการ รูปแบบ ยุทธศาสตร์หรือแม้แต่เป้าหมายของมหาวิทยาลัย การเริ่มดำเนินการอาจจะไม่ง่ายเท่าใดนักเพราะมหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนตลอดเวลาอยู่แล้ว มิใช่เป็นการเริ่มต้น ต้องรับรู้ถึงกำลังของตนเองโดยการสร้างกระบวนการรับรู้ การมีส่วนร่วม เชื่อว่ามหาวิทยาลัยยังอยู่ได้ด้วยผู้ที่มีความตั้งใจทำงานอีกมาก แต่กระบวนการที่บั่นทอนการทำงานก็มีอยู่เหมือนกัน คนดีก็อาจจะถูกบั่นทอนไป จึงควรสร้างการรับรู้ร่วมกันโดยทำเป็นระยะ หากเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันอาจจะทำให้เกิดปัญหาได้

นายกสภามหาวิทยาลัยอธิบายว่า อาจจะเข้าใจไม่ตรงกัน ที่หารือกันไม่ใช่เป็นการทำความเจริญให้เพียงคณะใดคณะหนึ่ง โดยไม่เล็งเห็นคณะอื่นๆ แต่ในขณะที่มีคณะอื่นๆ อยู่แต่ละคณะไม่สามารถเดินหน้าได้อย่างเต็มที่ ควรจะเพิ่มคณะอื่นๆ ขึ้นมาอีกเพื่อเฉลี่ยทรัพยากรเพื่อเพิ่มรายได้หรือสร้างชื่อเสียง หรือจะมุ่งคณะที่มีอยู่ให้พัฒนาไปเต็มรูปแบบโดยเฉพาะ เน้นที่จุดใดจุดหนึ่งให้มากกว่าเพื่อเป็นตัวนำร่องและเป็นต้นแบบยังคณะอื่นๆ จากการพิจารณาพบว่า ทุกคณะยังขาดทรัพยากรบุคคล และมีความต้องการในการผลิตบัณฑิตให้เป็นเลิศและมีคุณภาพ ในเมื่ออาจารย์มีไม่เพียงพอก็ผลิตบัณฑิตได้ครึ่งๆ กลางๆ ดังนั้น จึงควรเน้นที่จะทำให้สมบูรณ์แบบโดยไม่ใช้วิธีเฉลี่ย หรือจะพัฒนาทั้งหมดเท่าที่มีงบประมาณ จะทำอย่างไร จะเดินหน้าอย่างไร เพื่อให้มีผลกลับมาเกิดความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป เป็นการถามเพื่อต้องการฟังความคิดเห็น

อธิการบดีกล่าวว่า ภาพรวมของการนำเสนอผลงานวิจัย ๕ เรื่องนั้น ก็มีการกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการ และมีการลำดับความสำคัญก่อนหลัง หลายเรื่องสามารถแก้ไขได้ในเรื่องเดียวกัน สิ่งที่วิจัยมานั้นเป็นสิ่งที่ดี ทำให้ผู้บริหารได้ตัดสินใจดำเนินการไปแล้ว เช่น งานวิจัยที่เป็นจุดอ่อนนั้นได้ตั้งให้รองศาสตราจารย์เกษม ช่วยพันธ์ เป็นรองอธิการบดีฝ่ายวิจัย และมีการปรับรูปแบบภายในสถาบันวิจัยและพัฒนา โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและประสานให้อาจารย์ไปดำเนินการวิจัย และลงพื้นที่ให้มากที่สุด มีการเขียนกรอบทิศทางงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สถาบันวิจัยและพัฒนาต้องอำนวยความสะดวกให้กับอาจารย์ในการทำวิจัย ได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้

คำปรึกษาด้านกรอบการวิจัย การใช้ทรัพยากรและการบริหารจัดการ ทั้งนี้ เรื่องบางเรื่องก็อาจงานวิจัยไม่ได้ และอีกหลายเรื่องมีความซ้ำซ้อน และต้องมีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด หลังจากนั้นควรนำข้อมูลไปสังเคราะห์และตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อน โดยพิจารณาข้อจำกัดและเรียงลำดับก่อนหลัง ทำอย่างไรให้บุคลากรเข้าใจกรอบไปในทิศทางเดียวกัน ควรเปิดให้มีคนคิดนอกกรอบมากที่สุด แต่เมื่อตกลงแล้ว ต้องปฏิบัติในกรอบกติกา การเปลี่ยนแปลงต่างๆ นั้นจะเปลี่ยนตอนดำเนินการอยู่ไม่ได้ บางครั้งอาจจะต้องจัดการบุคลากรว่าจะทำอะไรเพื่อให้ไปสู่จุดหมายปลายทาง แต่บางอย่างต้องหยุดและพิจารณาว่าหากไม่เกิดประโยชน์จะลดหรือเลิกได้หรือไม่ ซึ่งอาจจะยากเพราะเกี่ยวข้องกับหลายฝ่ายและหลายกระบวนการ

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า ทุกคนล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันแต่ยังเข้าใจไม่ตรงกัน ดูเหมือนจะหวั่นเกรงกันว่าทำวิจัยมาแล้วจะไม่ได้นำไปสู่การปฏิบัติ จะเกิดการถ่วงเวลา แต่การทำอะไรให้เกิดผลเป็นรูปธรรมนั้น ไม่ใช่เป็นเพราะการทำวิจัยเพียงอย่างเดียว เป็นไปได้หรือไม่ว่าภายใน ๑ เดือนทุกสาขาวิชาเสนอหัวข้อวิจัยมา และทำให้เสร็จภายใน ๕ เดือน ภายในสิ้นปีงบประมาณ หากติดขัดเรื่องงบประมาณให้แจ้งเพื่อหาทางแก้ไขต่อไป สำหรับกรณีโรงเรียนมัธยมสาธิตฯ นั้นสภามหาวิทยาลัยก็อนุมัติในหลักการ โดยให้นำกลับไปหารือกันว่าจะดำเนินการกันอย่างไร ใช้ระยะเวลาเท่าใด

พลอากาศเอก นพพร จันทวานิช กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอแนะให้ทำเป็นขั้นตอนอย่างมีหลักการ โดยกลับไปพิจารณาว่าผลการวิจัยนั้นสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหรือไม่ ซึ่งส่วนใหญ่ก็สอดคล้องกันอาจจะมีเพิ่มบ้างก็ในเรื่องของนวัตกรรม จึงควรปรับแผนยุทธศาสตร์ให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับงานวิจัย และเพื่อให้เกิดความเป็นรูปธรรม ควรจัดลำดับความสำคัญ เช่น ประเด็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยอยู่ที่ใด เพื่อนำอัตลักษณ์นั้น และเน้นเรื่องที่เป็นจุดอ่อนคือการวิจัย โดยตั้งคณะทำงานเพื่อสรุปและดำเนินการต่อไป

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่าไม่ค่อยเป็นห่วงเรื่องแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนามหาวิทยาลัย เพราะเห็นด้วยกับผลการวิจัยทั้งหมด หากไม่ตรงกับแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนามหาวิทยาลัยก็ไปแก้ไขแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนามหาวิทยาลัย เพราะเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการทั้งสิ้น แต่ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้โดยไม่แก้แผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนามหาวิทยาลัย เพราะจะเป็นการดำเนินการนอกแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ซึ่งจะทำให้ไม่ได้รับงบประมาณ จึงควรต้องพิจารณาว่าจะต้องทำอะไร นอกจากนั้นเรื่องบางเรื่องเป็นการมองกันคนละมุมระหว่างผู้วิจัยและผู้บริหาร เช่น การตั้งสถาบันนวัตกรรม หากไม่ตั้งจะใช้สถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นผู้นำร่องแทนก่อนได้หรือไม่ เมื่อมีความพร้อมแล้วจึงตั้งขึ้นมา ควรพิจารณาว่าเรื่องใดที่สามารถทำพร้อมกันได้ ทำอย่างไร อะไรทำก่อน-หลัง ใครเป็นผู้ทำ ใช้ระยะเวลาในการทำเท่าใด โดยจัดทำเป็นตาราง และหารือกันเพื่อนำไปสู่ทิศทางที่วางไว้

รองศาสตราจารย์พงศ์ หรตล กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ กล่าวว่า การบริหารมหาวิทยาลัยมีข้อจำกัดทุกเรื่อง แต่จะต้องบริหารบนความจำกัดให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด ต้องพิจารณาแผนยุทธศาสตร์ว่าผลการวิจัยสอดคล้องแผนยุทธศาสตร์หรือไม่ เพื่อจะนำไปปรับแผนยุทธศาสตร์และนำไปสู่การปฏิบัติได้ ฝ่ายบริหารจึงต้องไปวิเคราะห์ความเป็นไปได้ เพราะไม่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ พร้อมกันทั้งหมดได้ จึงต้องมีจุดเน้นในแต่ละปี โดยมหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายที่ชัดเจนไปสู่

คณะ/ สำนักต่างๆ และมีการดำเนินการร่วมกันในเรื่องเดียวกันมีการสื่อสารเข้าใจซึ่งกันและกัน มีกระบวนการที่ชัดเจน จะทำให้มหาวิทยาลัยดำเนินการได้เป็นเรื่องๆ ตามแผนยุทธศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัลยา แสงเรือง รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและบริการวิชาการเสนอว่า จากผลการวิจัยนี้ ๑) แผนยุทธศาสตร์ ๒๕๕๓-๒๕๕๗ ส่วนใดที่เป็นนโยบายใหม่ให้นำมาเป็นพื้นฐานการทำแผนยุทธศาสตร์ปี ๒๕๕๘ ต่อไป ๒) สิ่งใดที่ทำได้ก็นำไปปฏิบัติได้ทันที ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ เดือนมิถุนายน-กรกฎาคมนั้นต้องเริ่มดำเนินการตามแผนแล้ว สำหรับการพิจารณาว่าจะเริ่มดำเนินการที่คณะใดก่อนนั้น ทุกคณะยังสามารถขับเคลื่อนได้จากการจัดสรรงบประมาณที่จะผลักดันการดำเนินงานต่อไป ๓) สำหรับประเด็นหลักสูตรนั้น มหาวิทยาลัยมีนโยบายว่าแต่ละคณะจะต้องมีคณะกรรมการประจำคณะเพื่อเลือกหลักสูตรและบูรณาการอาจารย์เพื่อสร้างหลักสูตรได้ ๔) นโยบายการวิจัย ๑สาขาวิชา ๑ งานวิจัยนั้น อาจจะมีการบูรณาการระหว่างคณะหรือระหว่างสาขาวิชาโดยเน้นภาพรวมให้เกิดการบริการวิชาการแก่ชุมชนได้อย่างชัดเจน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเลิศ อาภาณัฐต กรรมการวิจัย กล่าวแสดงความเห็นด้วยกับนายกสภามหาวิทยาลัยว่ามหาวิทยาลัยมีทรัพยากรจำกัด ไม่สามารถกระจายทรัพยากรให้ทุกสาขาวิชาและทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัยได้ จึงต้องกลับมาพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยมีศักยภาพในสาขาวิชาใดมากกว่า จุดเน้นของการวิจัยนี้คือการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ต้องมองไปข้างหน้ากว่าสังคมต้องการอะไร และเรามีความสามารถอะไร บางสาขาวิชาความต้องการของผู้เรียนมีมาก ศักยภาพของมหาวิทยาลัยมีมาก ทรัพยากรจึงควรเน้นไปทางนั้นก่อนหรือไม่ ในขณะเดียวกันบางสาขาวิชาไม่มีผู้เรียน ไม่มีศักยภาพ อาจจะต้องปิดเพื่อนำทรัพยากรไปใช้ให้เกิดประโยชน์ สร้างความสามารถในการแข่งขันให้ชัดเจนในสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยมีความถนัดและเป็นที่ต้องการของสังคม บางสาขาวิชาเป็นที่ต้องการของสังคม แต่มหาวิทยาลัยไม่มีศักยภาพ จะจัดสรรทรัพยากรอะไรบ้างหรือไม่เพื่อให้เกิดศักยภาพในการแข่งขันได้ มหาวิทยาลัยมีสาขาวิชาถึง ๗๐ สาขาวิชา ไม่สามารถดำเนินการให้ทั้ง ๗๐ สาขาวิชาเกิดความโดดเด่นได้ ดังนั้นงานวิจัยที่แต่ละสาขาวิชาจะดำเนินการทั้ง ๗๐ เรื่องนั้นควรเป็นการวิจัยสำรวจตนเองว่ามีความสามารถอะไรเพื่อเป็นข้อมูลว่ายังขาดความสามารถอะไร และความต้องการของสังคมในสาขาวิชานั้นเป็นอย่างไรเพื่อจะได้เป็นข้อมูลว่าจะจัดสรรทรัพยากรอย่างไร

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า สิ่งที่จะต้องดำเนินการนอกจากการรวบรวมประเด็นแล้ว ยังต้องแปลงเป็นแผนปฏิบัติการที่จะนำไปสู่สิ่งเหล่านั้น ถ้าต้องการผลปฏิบัติที่ชัดเจนต้องกลับไปคิดใหม่ ส่วนข้อโต้แย้งว่าจะเน้นไปที่จุดใดจุดหนึ่งหรือจะดำเนินการพร้อมกันทั้งหมดนั้นยังพอมีเวลาในการหารือและตัดสินใจ สิ่งที่ต้องการมากที่สุดขณะนี้คือการรวบรวมประเด็นต่างๆ และแผนปฏิบัติการ บางเรื่องที่ไม่ต้องการแผนปฏิบัติการในรายละเอียดก็สามารถดำเนินการได้เลย

รองศาสตราจารย์พงศ์ หรดาล กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำเสนอให้รวบรวมจัดลำดับความสำคัญและนำเสนอสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งต่อไป

จากนั้น นายกสภามหาวิทยาลัยได้มอบผู้รับผิดชอบเป็นคณะทำงานรวบรวมประเด็นผลการวิจัยและจัดเรียงลำดับความสำคัญ โดยขอให้อาจารย์อุบลวัลย์ รอดเยี่ยมเป็นที่ปรึกษา

อาจารย์อุบลวัลย์ รอดเอี่ยม กรรมการวิจัย ให้ข้อมูลว่า จากประสบการณ์ในการเป็นคณะทำงานปรับโครงสร้างองค์กรของหน่วยงานต่างๆ จะต้องมีการกำหนดเวลาและแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน ผู้บริหารจึงควรศึกษางานวิจัยทุกเล่มเพื่อให้เห็นภาพรวมและทราบว่าจะก้าวเดินไปในทิศทางใด จะทำความเข้าใจอย่างไรให้ประชาคมในองค์กรนี้ก้าวเดินไปในทิศทางเดียวกัน

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่าเมื่อคณะทำงานดำเนินการเสร็จแล้วให้ส่งให้อาจารย์อุบลวัลย์ รอดเอี่ยม อ่านเพื่อพิจารณาว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยทั้ง ๕ เล่มหรือไม่

อาจารย์อุบลวัลย์ รอดเอี่ยม กรรมการวิจัย เสนอว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ฤทธิ์จรูญ ก็เป็นผู้หนึ่งที่รู้จักองค์ประกอบของมหาวิทยาลัยอย่างดี จากประสบการณ์พบว่ามหาวิทยาลัยมีการแข่งขันอย่างมาก แม้ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยกันเองก็มีการแข่งขัน ฉะนั้นหากได้กลยุทธ์และนำมาบูรณาการให้เหมาะสมทั้งระบบราชการและการตลาดแล้วจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถแข่งขันได้ หากยังอยู่ในบริบทเดิมจะไม่สามารถแหวกตัวเองออกจากวงล้อมได้ จากประสบการณ์ที่ได้ร่วมงานกับที่ปรึกษาระดับโลกพบว่า ห้ามพูดถึงกฎระเบียบ คิดอย่างไรให้ทำอย่างนั้น ได้ไม่ได้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผู้ที่เป็นเลขานุการคณะทำงานมีหน้าที่จดเพียงอย่างเดียวแล้วนำไปคัดกรองกันอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนั้น ยังมีโอกาสอยู่ในบริบทที่ดีมาก คือมีผู้ที่ให้ความรู้มากมาย ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาช่วยเพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครเดินไปข้างหน้าโดยอาศัยความรู้ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่เชิญมา การดำเนินการนั้น บางครั้งอาจจะไม่ได้ใช้งบประมาณมากเท่าที่คิดกันก็ได้ เพราะยังมีหน่วยงานภายนอกที่พร้อมให้การสนับสนุนด้านนวัตกรรม จากการได้อ่านหนังสือของมหาวิทยาลัยเยล พบข้อความว่า ถ้าคุณไม่มีนวัตกรรม คุณก็จะเลือนหายไปจากเวทีนี้ และจากคำพูดของนายธนิชท์ เจียรนวนนท์ ที่กล่าวว่าสินค้าทุกชนิดต้องมีเทคโนโลยีแฝง หากไม่มีเทคโนโลยีแฝงคุณก็จะหายไปจากโลกนี้เช่นกัน ฉะนั้นหากต้องการจะแข่งขันก็ไม่ควรมองแต่กรอบของราชการเพียงอย่างเดียว

จากนั้นที่ประชุมได้พิจารณามอบผู้ทำหน้าที่รวบรวมข้อค้นพบและข้อเสนอแนะในงานวิจัยแต่ละกลุ่มที่ยังซ้ำทับซ้อนกันอยู่ โดยสังเคราะห์รวบรวมประเด็นแล้วจัดเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ ๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ฤทธิ์จรูญ ที่ปรึกษา ๒) อาจารย์อุบลวัลย์ รอดเอี่ยม ที่ปรึกษา ๓) รองศาสตราจารย์เกษม ช่วยพินิจ ประธาน ๔) รองศาสตราจารย์พงศ์ หรดาล กรรมการ ๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประชน แสงจักร์ กรรมการ ๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเลิศ อาภาภูหัต กรรมการ ๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรณุช แจ้งสว่าง กรรมการ ๘) อาจารย์ไพบุลย์ วิริยะวัฒน์ กรรมการ ๙) อาจารย์ทิวัฒน์ มณีโชติ กรรมการ ๑๐) รองศาสตราจารย์เพียงพบ มนต์นวลปรานค์ กรรมการและเลขานุการ ๑๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ละอองทิพย์ มัทธูรศ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ มีหน้าที่สังเคราะห์ผลการวิจัยโดยมอบผู้รับผิดชอบในการรวบรวมประเด็นแล้วจัดเรียงลำดับว่าควรดำเนินการสิ่งใดก่อน-หลัง ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน โดยนำเสนอสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งต่อไป จากนั้นให้ทำแผนปฏิบัติการและระบุขั้นตอนการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมแล้วนำเสนอสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ให้เป็นการทำงานที่ไม่อยู่ในรูปแบบคณะกรรมการแต่สามารถเบิกเบี้ยประชุมในรูปแบบของคณะกรรมการได้เพื่อความคล่องตัวในการทำงาน

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า งานวิจัยนี้จะมีผลต่อการปรับปรุงหลักสูตรมาก เพราะเป็นการปฏิบัติการทำหลักสูตรที่เคยทำมา จึงต้องระมัดระวังกรอบของ สกอ. ซึ่งควรอ่านโดยละเอียด

ว่ากรอบนั้นไม่ได้ขีดเส้นตาย ส่วนใหญ่มักจะไปลอกจากของผู้อื่นเพราะคิดว่าปลอดภัย เมื่อจะคิดใหม่จึงไม่ควรลอก ควรคิดใหม่และอาจจะต้องมีการอบรม

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยเสนอว่า ควรเปิดโอกาสให้เพิ่มเติมข้อเสนอแนะของการพัฒนาร่างกายนักศึกษาหรือประเด็นอื่นนอกเหนือจากนี้ มิใช่เป็นการทำตามกรอบข้อเสนอนี้เท่านั้น ไม่เช่นนั้นสิ่งดีๆ ก็อาจจะขาดหายไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ฤทธิจรูญ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำกล่าวว่า ภายใต้ความเข้าใจในการนำผลการวิจัยไปใช้นั้นไม่ได้ยึดในส่วนนี้เพียงส่วนเดียว แต่มีการพิจารณาสิ่งต่างๆ และเพิ่มเติมลงไป ข้อเสนอบางอย่างเป็นข้อเสนอจากผู้ทำวิจัย การตัดสินใจอยู่ที่ดุลยพินิจในการเพิ่มข้อมูลจากผู้มีประสบการณ์ต่างๆ

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่าสิ่งที่จะต้องทำคือ ๑) มอบอธิการบดีสั่งการกรณีการประชุมมอบให้ทุกสาขาวิชาทำงานวิจัย สาขาวิชาละ ๑ เรื่อง ๒) ประสานโรงเรียนสาธิตและวิทยาลัยการฝึกหัดครูเพื่อนัดประชุมกับนายกสภามหาวิทยาลัยภายในสัปดาห์หน้า ๓) พิมพ์เล่มสรุปผลงานวิจัยเท่าจำนวนประชากรมหาวิทยาลัยและมอบให้หน่วยงานนำไปแจกให้บุคลากร โดยให้ลงนามรับเอกสารด้วยเพื่อให้นำไปศึกษาและให้ข้อเสนอแนะมาภายใน ๑๕ วัน รวมทั้งให้เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ให้ส่งรายงานการวิจัยทั้งหมดให้หน่วยงานต่างๆ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาคมทราบว่าสามารถขอศึกษาเอกสารดังกล่าวได้จากหน่วยงานของตน อย่างไรก็ตาม ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งนี้ทุกหน่วยงานมีตัวแทนเข้าร่วมประชุมและได้รับเอกสารดังกล่าวแล้ว และขอให้แก้ไขเอกสารที่มีความผิดพลาดทางตัวอักษรโดยสามารถเสนอแนะได้ที่กลุ่มงานสภามหาวิทยาลัย

หม่อมราชวงศ์โอภาส กาญจนะวิชัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับรายงานการวิจัยการบริหารจัดการแนวใหม่ ในหน้า ๑๕ ว่า ๑) เกี่ยวกับระบบสารสนเทศและการบริหารจัดการพบว่าปัจจุบันการบริหารจัดการยังขาดระบบในการจัดเก็บและเชื่อมโยงและฐานข้อมูลที่ใช้ร่วมกันอย่างทั่วถึง ๒) ขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลที่ถูกต้องในระยะเวลาที่เหมาะสมยังขาดผู้ตรวจทานผลในระบบ ๓) การรายงานผลเพื่อนำข้อมูลไปใช้ยังขาดการรายงานผลระยะสั้น ทำให้สรุปได้ว่าระบบ MIS ของมหาวิทยาลัยยังไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะการตรวจสอบข้อมูลในระบบยังมีความคลาดเคลื่อน จากนั้น ได้เสนอแนะว่า ควรมีการสำรวจอย่างมาก เพราะจุดประสงค์ของการใช้เพื่อจัดระบบข้อมูลในการใช้ภายในมหาวิทยาลัยและเชื่อมต่อไปยังหน่วยงานภายนอก จึงควรแต่งตั้งคณะทำงานอีกหนึ่งชุดเพื่อวางระบบคอมพิวเตอร์และควรตั้งหน่วยงานปฏิบัติการคอมพิวเตอร์อย่างเป็นทางการโดยมีบุคลากรและอุปกรณ์ที่พร้อม

อธิการบดีรายงานว่ มหาวิทยาลัยมีระบบ MIS ในแต่ละวง แต่ยังไม่เชื่อมต่อกัน ซึ่งต้องหาทางปรับปรุงตามข้อเสนอแนะต่อไป

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยให้ข้อมูลว่า จากการได้เชิญผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ มาให้ความรู้เรื่องการสร้างบทเรียน E-learning เพื่อใช้กับนักศึกษาและพัฒนาอาจารย์ในการสร้างบทเรียน E-learning ได้โดยใช้โปรแกรมโมเดลซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างมากในต่างประเทศ ได้มีการส่งอาจารย์ไปศึกษาทำงานในต่างประเทศเกี่ยวกับการสร้างบทเรียน E-learning นี้ และได้มีการออกคำสั่งให้ดำเนินการทำ

อะไรบ้าง สิ่งที่เป็นปัญหาคือการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่ดีพอ จึงเสนอแนะว่าระบบคอมพิวเตอร์นั้นควรมีการแก้ไขโดยด่วนโดยเฉพาะการบริหารจัดการที่มีจุดอ่อนมาก ควรจะต้องมีผู้ที่เข้าไปแก้ไขและเอาใจใส่การบริหารจัดการอย่างเร่งด่วน เพื่อไม่ให้เกิดการลงทุนเสียหายและการพัฒนาหยุดชะงักไป เพื่อให้ทุกพื้นที่ในมหาวิทยาลัยสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ได้โดยการใช้สัญญาณอินเทอร์เน็ต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ละอองทิพย์ มัทธูรศ ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพทางการศึกษากล่าวว่าการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพนั้นมีไม่แค่เพียงการจัดการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีระบบสนับสนุนที่เข้มแข็ง จากการที่ได้ไปศึกษาดูงานต่างประเทศพบว่าระบบสารสนเทศเป็นระบบที่สนับสนุนนักศึกษาทุกระดับ การดูแลในส่วนนี้ต้องอาศัยการบริหารจัดการที่ดีและผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้าน โดยเฉพาะ มีความทันต่อเหตุการณ์ แต่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครนั้นได้รับผลการตอบรับที่ยังไม่เต็มที่จากการศึกษาดูงานได้มีการเปรียบเทียบสิ่งที่มหาวิทยาลัยมีอยู่กับสิ่งที่มหาวิทยาลัยในต่างประเทศมีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพว่าเป็นอย่างไร และเห็นแนวทางแล้วว่าควรจะทำอย่างไร ปัญหาหลักคือมหาวิทยาลัยมีวงหลายวงมาก การบริหารจัดการจึงแยกจุด ซึ่งต่างจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศที่ให้หน่วยงานเดียวดูแลทั้งหมดและมีการบริหารตามลำดับชั้น ผู้ที่อยู่บนสุดเข้าไปนั่งที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและเป็นผู้ที่ชี้แนะทั้งการรองรับการเรียนการสอนและรองรับการบริหารด้วย ข้อมูลเชิงบริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ IT รองรับได้ทั้งหมด มีการบริหารจัดการในการเข้าถึงข้อมูลของมหาวิทยาลัย มีระบบความปลอดภัยที่ชัดเจน สามารถควบคุมได้ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครควรพัฒนาให้เป็นเช่นนั้น เพราะนักศึกษาต้องใช้ระบบคอมพิวเตอร์อยู่ตลอดเวลา จึงควรมีการปรับปรุงเพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อทำให้เกิดคุณภาพของบัณฑิต

รองศาสตราจารย์บุญเกียรติ ไทรชมภู กรรมการวิจัย ให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมว่ากรณีของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครนั้นประเด็นที่สำคัญคือ ๑) ไม่มีการวิเคราะห์งานทุกระบบในมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ระบบปฏิบัติการ ไม่มีการบันทึกในสิ่งที่จำเป็นต้องบันทึกทุกวัน บันทึกแล้วก็ไม่มีการตรวจสอบ จากแบบสอบถามพบว่าเป็นการดำเนินการเพียงผู้เดียวทั้งหมดตั้งแต่การกรอกข้อมูลจนตรวจทาน ผู้ควบคุมการบริหารจัดการในระดับกลางไม่ทราบเหตุและผลว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง เพราะขาดการรายงานประจำอย่างต่อเนื่อง มีเพียงหน่วยงานการเงินและพัสดุที่มีการรายงาน ๑ เดือนต่อครั้ง ส่วนหน่วยงานอื่นๆ ยังขาดการรายงาน ขาดระบบการเชื่อมโยงตามลำดับชั้นของการบริหารจัดการระบบ ดังนั้น MIS ที่เกิดขึ้นนั้นจึงเป็น MIS สำหรับคนบางกลุ่มหรือเฉพาะกลุ่ม มิใช่เป็นของส่วนรวม สถาบันวิจัยและพัฒนาได้พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและได้ขออนุญาตมหาวิทยาลัยให้ระบบบริหารงานวิจัยเชื่อมโยงกับระบบการเงินและระบบบุคลากรเพื่อให้นักวิจัยได้เชื่อมโยงให้เห็นภาระงาน แต่ยังไม่ได้รับการตอบรับหรือปฏิเสธว่าจะให้เชื่อมต่อบริบบได้หรือไม่ สถานการณ์เช่นนี้เป็นเพราะมหาวิทยาลัยยังขาดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน ไม่มีคณะกรรมการที่จะบริหารข้อมูล เมื่อจะจัดการข้อมูลสักครั้งหนึ่งจะต้องนำข้อมูลเข้าไปสู่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ทำให้เกิดความล่าช้า ไม่ทันต่อสถานการณ์ จึงต้องการเห็นระบบที่มีความเสถียรที่สนับสนุนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการได้อย่างสมบูรณ์ เพราะปัจจุบันมหาวิทยาลัยดำเนินการเพื่อตอบคำถามของการประกันคุณภาพฯ มากกว่าคำถาม/ความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ในการแก้ปัญหาตนเอง

พลอากาศเอก นพพร จันทวานิช กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอแนะให้มีคณะกรรมการที่สามารถดูแลตรวจสอบทั้งระบบไฟฟ้า ฮาร์ดแวร์ และระบบเครือข่าย ทั้งระบบ

หม่อมราชวงศ์โอภาส กาญจนะวิชัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กล่าวว่า ซอฟต์แวร์ที่มีอยู่ล้าสมัย ไม่สามารถให้ข้อมูลที่ทันสมัยได้ จึงควรปรึกษาหรือศึกษาดูงานจาก มหาวิทยาลัยที่มีระบบคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย

นายกสภามหาวิทยาลัยถามว่า มีสาขาวิชาใดที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์บ้าง

อาจารย์ไพบุลย์ วิริยะวัฒนะ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ข้อมูลว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีสองสาขาวิชาคือ ๑) วิทยาการคอมพิวเตอร์ ๒) เทคโนโลยีสารสนเทศ

อาจารย์ศุภลักษณ์ ใจเรือง คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมให้ข้อมูลว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีสาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่เน้นในภาคอุตสาหกรรม

อาจารย์ไพบุลย์ วิริยะวัฒนะ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ปัญหาระบบ MIS ของมหาวิทยาลัยเป็นปัญหาทางเทคนิค เพราะมหาวิทยาลัยให้บริษัทจากภายนอกเข้ามาดำเนินการวางระบบ โดยที่อาจารย์ของมหาวิทยาลัยไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วม การเข้าไปจัดการคงไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งหมด

นายกสภามหาวิทยาลัยสอบถามผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศว่าปัญหาที่กล่าวกันอยู่นี้มีอยู่จริงหรือไม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีย์ ริงส์โยภาส ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศกล่าวว่าปัญหาเหล่านี้มีอยู่จริง และบริษัทได้เข้ามาวางระบบโดยมีการตรวจรับจากอาจารย์จากคณะต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับ MIS มหาวิทยาลัยจัดซื้อระบบเพื่อใช้ในมหาวิทยาลัย และแก้ไขปัญหงานบริการนักศึกษาของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มิใช่เป็นการสร้างระบบใหม่แต่เป็นการแก้ปัญหาด้านความต้องการของผู้ใช้ที่เพิ่มขึ้น สามารถเชื่อมโยงได้ในบางงานที่เกี่ยวข้องและไม่เกิดผลกระทบ

นายกสภามหาวิทยาลัยถามว่าในมหาวิทยาลัยมีระบบที่เป็นเอกเทศ ไม่เชื่อมต่อกับระบบอื่นๆ อยู่จำนวนกี่ระบบ และอยู่ในความดูแลของใคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีย์ ริงส์โยภาส ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศชี้แจงว่า มีอยู่หลายระบบเพราะแต่ละหน่วยงานก็มีฐานข้อมูลของตนเอง แต่อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

หม่อมราชวงศ์โอภาส กาญจนะวิชัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อสังเกตว่า ระบบ MIS นั้นควรมีการสำรวจความต้องการและรายละเอียดในการใช้งานโดยเริ่มต้นตั้งแต่อธิการบดีจนถึงคณะต่างๆ ว่าต้องการข้อมูลใดบ้าง และมีการจำกัดการเข้าถึงของข้อมูลได้ตามลำดับชั้นตอน

พลอากาศเอก นพพร จันทวานิช กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า การทำสัญญากับบริษัทต้องระบุให้ชัดเจนเรื่อง Technology Transfer ว่ามหาวิทยาลัยสามารถทำอะไรได้เพียงใด และสามารถขยายเครือข่ายได้มากน้อยเพียงใด

รองศาสตราจารย์บุญเกียรติ ไทรชมภู กรรมการวิจัย ให้ข้อมูลว่า การดำเนินงานด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวจะสมบูรณ์และนำไปใช้ได้ต้องมีประสิทธิภาพ ต้องให้ได้ข้อมูลครบถ้วนทุกระดับ ทั้ง TPS (Transaction Process System หรือการจัดเก็บข้อมูลเบื้องต้นของผู้ปฏิบัติงานเพื่อรายงานผู้บริหารระดับต้น) MRS (Management Report System หรือระบบการประมวลผลเพื่อรายงานผู้บริหารระดับกลาง) และ DSS (Decision Support System หรือระบบการประมวลผลสถานภาพเพื่อรายงานผู้บริหารระดับสูง)

รองศาสตราจารย์เป็รื่องกิจรัตนกร อธิการบดีกล่าวว่า ได้มีการทดลองเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่า ๑๐ ปี แต่ติดขัดเรื่องเทคโนโลยีและเรื่องบุคลากร บางครั้งก็ขาดการเชื่อมโยง แต่ต้องการให้ข้อคิดวาระระบบ MIS นี้พัฒนามาร่วม ๑๐ ปี ขณะนั้นบุคลากรของมหาวิทยาลัยยังไม่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเลย ถึงแม้จะสอนเกี่ยวกับวิทยาการเทคโนโลยีสารสนเทศ และมหาวิทยาลัยพยายามให้มีส่วนร่วมตลอดเวลา มีการทำวิจัยและวางระบบ MIS ซึ่งลงทุนเกือบ ๒ ล้านบาท ที่สำคัญที่สุดคือเมื่อจัดซื้อจัดจ้างมาบริษัทมีการส่งมอบข้อมูล มหาวิทยาลัยจึงต้องยกเลิกและจัดระบบใหม่ แต่ไม่ทันความต้องการใช้ของหน่วยงาน ซึ่งได้จัดจ้างทำซอฟต์แวร์ใหม่ จึงได้เกิดเป็นประเด็นใหม่ว่าทำอย่างไรให้ระบบที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมีการเชื่อมโยงกัน มหาวิทยาลัยได้เชิญผู้เชี่ยวชาญคุณวุฒิปริญญาเอกมาหารือ พบว่ามีความพร้อมอยู่แล้วจึงได้ตั้งคณะทำงานมาร่วมหารือเพื่อช่วยเหลือทางด้านสารสนเทศ กรณีนี้ จึงขอให้สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศเชิญผู้เชี่ยวชาญหรืออาจารย์วุฒิปริญญาเอกทางคอมพิวเตอร์มาร่วมพัฒนาระบบและพัฒนา E-learning โดยด่วน

พลอากาศเอก นพพร จันทวานิช กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะว่าควรนำผู้ที่มีประสบการณ์และนำข้อมูลจากผู้บริหารที่เป็นที่ต้องการ มาใช้ในการเขียนซอฟต์แวร์ และควรศึกษาดูงานระบบคอมพิวเตอร์ในองค์กรใหญ่ ที่มีความคล่องตัวเพื่อให้ได้ประสบการณ์หรือหาที่ปรึกษาว่าจะนำมาใช้งานอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพ และมหาวิทยาลัยควรมีนโยบายให้หน่วยงานและบุคลากรบันทึกข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน โดยอาจจะมีมาตรการในการลงโทษกับบุคลากรที่ไม่ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภักดี ขจรไชยกุล รองผู้อำนวยการ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ เสนอว่าการแก้ไขปัญหาควรใช้พลังจากบุคลากรและบูรณาการครุภัณฑ์ที่มีอยู่ โดยมีห้องต้นแบบหรือ Smart Classroom ที่มีสื่อเชื่อมโยง(link)ไปยังห้องอื่นๆ มีระบบการประชุม (Conference) เพื่อให้สามารถเรียนจากหลายๆ ศูนย์ได้ และมีการพัฒนาอีกว่าสามารถที่จะเชื่อมโยงกับสกอ. ได้ ถ้าห้องนี้เสร็จสมบูรณ์ก็สามารถรองรับการผลิตสื่อได้และนำไปสู่กระบวนการของE-learning และนำไปสู่ Smart Education ในอนาคตได้

รองศาสตราจารย์พงศ์ ทรดาล กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำเสนอว่า ควรให้อาจารย์รับงานนอกเพื่อสร้างประสบการณ์ในส่วนนี้ และสามารถนำไปสู่ความสำเร็จได้

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่าสามารถทำได้ไม่มีปัญหาแต่ต้องรับงานผ่านหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการในส่วนนี้ประสบความสำเร็จ มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ได้ลงทุนไปอย่างมากให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ทั้งระบบ MIS และเทคโนโลยีด้านการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ควรมีบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ทำงานรวดเร็วทันเหตุการณ์ มีการเชื่อมโยงระบบที่เป็น TPS, MRS, DSS อย่างชัดเจน มีการรายงานข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเพื่อตอบสนองความต้องการทุกระดับ โดยมอบให้อาจารย์สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ร่วมกันทำวิจัย ๓ เรื่องคือ ๑) ปัญหา MIS ในมหาวิทยาลัย ๒) ทางแก้ไขระบบ MIS ๓) ระบบ MIS ควรอยู่ในสังกัดของหน่วยงานใดและถ้าสร้างระบบขึ้นเองจะได้หรือไม่ จะใช้งบประมาณจำนวนเท่าใด รวมทั้งมอบสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศเชิญผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาและเชิญอาจารย์วุฒิปริญญาเอกทางด้านคอมพิวเตอร์มาร่วมพัฒนาระบบนี้โดยด่วน และควรตั้งคณะทำงานศึกษาข้อมูลการพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมอบ ๑) อาจารย์จุไร วรศักดิ์โยธิน ประธาน ๒) อาจารย์ไพบุลย์ วิริยะวัฒน์ กรรมการ ๓) อาจารย์ศุภลักษณ์ ใจเรือง กรรมการ ๔) ผู้อำนวยการกองคลัง กรรมการ ๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภักดี ขจรไชยกูล กรรมการ ๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สหชาติ สรรพคุณ กรรมการ ๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรี ขจรไชยกูล กรรมการและเลขานุการ โดยมีหน้าที่ ๑) ศึกษาข้อมูลในการใช้ระบบ MIS ให้ได้ประโยชน์และเกิดประสิทธิภาพ ๒) วางระบบให้บุคลากรแต่ละฝ่ายรับผิดชอบหน้าที่ที่จะต้องป้อนข้อมูลสู่ระบบให้เป็นปัจจุบัน โดยใช้ระยะเวลาภายใน ๒ เดือน ทั้งนี้ ให้มหาวิทยาลัยเปิดช่องทางทางเว็บไซต์ผ่านทางกระดานข้อความถึงอธิการบดีหรือ www.pnrutoday.com โดยต้องตอบข้อความทุกวัน แต่จะต้องมีผู้กรอคำถามที่จะปรากฏต่อสาธารณะเสียก่อน เพื่อรับแจ้งปัญหาข้อมูลในการใช้ระบบ และขอให้ทุกคนคิดว่าตนเป็นเจ้าของมหาวิทยาลัย เมื่อพบปัญหาให้แจ้งมหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินการแก้ไข ไม่ต้องระบุชื่อจริง โดยมหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งคณะทำงานทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจการ โดยมอบให้อาจารย์ไพบุลย์ วิริยะวัฒน์ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และอาจารย์ศุภลักษณ์ ใจเรือง คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นผู้ดำเนินการในส่วนนี้ และกล่าวสรุปว่าจากการวิจัยและการสัมมนานี้ทำให้ได้ข้อมูล ข้อเสนอแนะ และยุทธศาสตร์ที่ตรงกับสิ่งที่มีอยู่มาโดยตลอด เป็นการรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขซึ่งจะต้องนำไปดำเนินการให้เกิดผลเป็นรูปธรรมให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด บางเรื่องก็ได้มีการดำเนินการไปแล้ว บางเรื่องต้องมีการรวบรวมข้อมูล จึงขอขอบคุณทุกคนที่สละเวลาในการทำวิจัยเรื่องนี้และขอบคุณผู้เข้าร่วมสัมมนาที่ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ทำให้มีโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นต่างๆ ซึ่งอาจจะมีการรับฟังกันเป็นระยะๆ ระหว่างการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ สิ่งที่กำลังจะดำเนินการทำเพื่อมหาวิทยาลัย หากใครสามารถทำสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ได้ก็ขอให้ทำ อะไรที่คิดว่าจะนำไปสู่ความเสียหายหรือเป็นอุปสรรคปัญหาขอให้แจ้งกับผู้บริหารหรือใครก็ตามเพื่อแก้ไขหรือชี้แจงได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันทั้งจากต่างประเทศและภายในประเทศ จึงต้องเดินไปข้างหน้าให้มากที่สุดภายใต้ขีดความสามารถและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติให้ดำเนินการดังนี้

๑) มอบคณบดีวิทยาลัยการฝึกหัดครูไปหารือกับบุคลากรว่าเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าให้อาจารย์วิทยาลัยการฝึกหัดครูไปสอนที่โรงเรียนสาธิตฯ และผู้ที่จะขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (ค.บ.) ให้มีเงื่อนไขว่าจะต้องสอนที่โรงเรียนสาธิตฯ ๑ ภาคการศึกษา รวมทั้งควรให้อาจารย์โรงเรียนสาธิตฯ มาสอนในวิทยาลัยการฝึกหัดครู เพื่อเปิดโอกาสให้ทำผลงานทางวิชาการ และควรแต่งตั้งให้ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตฯ เป็นรองคณบดีวิทยาลัยการฝึกหัดครู

๒) ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะในงานวิจัยแต่ละกลุ่มยังทับซ้อนกันอยู่ จึงให้แต่งตั้งคณะทำงานสังเคราะห์งานวิจัยการพัฒนาระบบการบริหารมหาวิทยาลัยแนวใหม่ เพื่อวางแผนการดำเนินการสู่การปฏิบัติ ดังนี้ ๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเชิต ฤทธิจรูญ ที่ปรึกษา ๒) อาจารย์อุบลวัลย์ รอดเยี่ยม ที่ปรึกษา ๓) รองศาสตราจารย์เกษม ช่วยพั่ง ประธาน ๔) รองศาสตราจารย์พงศ์ หรดาล กรรมการ ๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประชน แสงจักร์ กรรมการ ๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเลิศ อาภาณูทัต กรรมการ ๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรนุช แจ้งสว่าง กรรมการ ๘) อาจารย์ไพฑูย์ วิริยะวัฒน์ กรรมการ ๙) อาจารย์ทิวต์ถ์ มณีโชติ กรรมการ ๑๐) รองศาสตราจารย์เพียงพบ มนต์นวลปรางค์ กรรมการ และเลขานุการ ๑๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ละอองทิพย์ มีทฐุศ กรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่สังเคราะห์ผลการวิจัยโดยมอบผู้รับผิดชอบในการรวบรวมประเด็นแล้วจัดเรียงลำดับว่าควรดำเนินการสิ่งใดก่อน-หลัง ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน โดยนำเสนอสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งต่อไป จากนั้นให้ทำแผนปฏิบัติการและระบุขั้นตอนการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม แล้วนำเสนอสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ให้เป็นการทำงานที่ไม่อยู่ในรูปแบบคณะกรรมการ แต่สามารถเบิกเบี้ยประชุมในรูปแบบของคณะกรรมการได้ เพื่อความคล่องตัวในการทำงาน

๓) มอบอธิการบดีสั่งการกรณีประชุมมอบให้ทุกสาขาวิชาทำงานวิจัยสาขาวิชาละ ๑ เรื่อง

๔) ให้จัดพิมพ์เล่มสรุปผลงานวิจัยเท่าจำนวนประชากรมหาวิทยาลัยและมอบให้หน่วยงานนำไปแจกให้บุคลากร โดยให้ลงนามรับเอกสารด้วย เพื่อให้นำไปศึกษาและให้ข้อเสนอแนะภายใน ๑๕ วัน พร้อมทั้งเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ให้ส่งรายงานการวิจัยทั้งหมดให้หน่วยงานต่างๆ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาคมทราบว่าสามารถขอศึกษาเอกสารดังกล่าวได้จากหน่วยงานของตน อย่างไรก็ตามในการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งนี้ทุกหน่วยงานมีตัวแทนเข้าร่วมประชุมและได้รับเอกสารดังกล่าวแล้ว

๕) แผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนามีความสอดคล้องกับผลงานวิจัย ถ้าพบว่าผลการวิจัยมีสิ่งใดไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาให้ปรับแก้แผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนา

๖) มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ มีประสิทธิภาพและอย่างรวดเร็ว โดย

๖.๑) มอบนโยบายให้อาจารย์สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ร่วมกันทำวิจัย ๓ เรื่อง คือ ๑) ปัญหา MIS ในมหาวิทยาลัย ๒) ทางแก้ไขระบบ MIS ให้เชื่อมโยงกันให้ได้ และ ทำอย่างไรให้การป้อนข้อมูลของผู้เกี่ยวข้องเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตามภารกิจ ๓) ระบบ MIS ควรอยู่ในสังกัดของหน่วยงานใดและถ้าสร้างระบบขึ้นเองจะได้หรือไม่ จะใช้งบประมาณจำนวนเท่าใด

๖.๒) มอบสำนักวิทยบริการฯ เชิญผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาและเชิญอาจารย์วุฒิปริญญาเอกทางคอมพิวเตอร์มาร่วมพัฒนาระบบนี้โดยด่วน

๖.๓) แต่งตั้งคณะทำงานศึกษาข้อมูลการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมอบ ๑) อาจารย์จู่ไร วรศักดิ์โยธิน ประธาน ๒) อาจารย์ไพบุลย์ วิริยะวัฒน์ กรรมการ ๓) อาจารย์ศุภลักษณ์ ใจเรือง กรรมการ ๔) ผู้อำนวยการกองคลัง กรรมการ ๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภักดี ขจรไชยกูล กรรมการ ๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สหชาติ สรรพคุณ กรรมการ ๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฉริ ขจรไชยกูล กรรมการและเลขานุการ โดยมีหน้าที่ ๑) ศึกษาข้อมูลในการใช้ระบบ MIS ให้ได้ประโยชน์และมีประสิทธิภาพ ๒) วางระบบให้บุคลากรแต่ละฝ่ายรับผิดชอบหน้าที่ที่จะต้องป้อนข้อมูลสู่ระบบให้เป็นปัจจุบัน โดยใช้ระยะเวลาภายใน ๒ เดือน ทั้งนี้ให้มหาวิทยาลัยเปิดช่องทางทางเว็บไซต์ ผ่านทางกระดานข้อความถึงอธิการบดีหรือ www.pnrutoday.com โดยต้องตอบข้อความทุกวัน แต่จะต้องมีผู้กรองคำถามที่จะปรากฏต่อสาธารณะเสียก่อน เพื่อรับแจ้งปัญหาข้อมูลการใช้ระบบ

๗) แต่งตั้งคณะทำงานทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจการ (Ombudsman) โดยมอบ อาจารย์ไพบุลย์ วิริยะวัฒน์ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ อาจารย์ศุภลักษณ์ ใจเรือง คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นผู้ดำเนินการในส่วนนี้

ระเบียบวาระที่ ๔

เรื่องสืบเนื่อง

๔.๑ การพิจารณากรอบอัตรากำลัง พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗

หลังจากวาระพิจารณา ๓.๑ นายกสภามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการประชุมในวาระเรื่องสืบเนื่อง ๔.๑ นี้ก่อน เนื่องจากเกี่ยวข้องกับวาระพิจารณาที่ ๓.๒ โดยนายกสภามหาวิทยาลัยแจ้งว่า กรอบอัตรากำลังที่ได้เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยคราวที่ผ่านมา แต่มีข้อทักท้วงและให้กลับไป

ดำเนินการนั้น ขอให้รายงานผลการดำเนินการว่าเป็นอย่างไร เพราะกรอบอัตรากำลังนี้จัดทำเพียงเพื่อประโยชน์ในการต่ออายุราชการ ซึ่งจำเป็นต้องมีกรอบอัตรากำลังประกอบการพิจารณาก่อน แต่การจัดทำแผนกรอบอัตรากำลังนี้ทำตามแนวปฏิบัติเดิม เมื่อมีผลการทำวิจัยเรื่องต่างๆ แล้วจะต้องเปลี่ยนแปลงทั้งหมด เพราะกระบวนการ กลยุทธ์ที่ศึกษามานั้นเป็นไปตามการค้นพบและความจำเป็นที่แตกต่างกัน อัตรากำลังที่มีอยู่ในแผนอาจจะไม่สอดคล้องกับที่ไปศึกษาวิจัยกันมา และควรมีการปรับแผนอัตรากำลังให้สอดคล้องกับผลที่ศึกษาวิจัยมาด้วย ในวาระนี้จึงเป็นการพิจารณาแผนอัตรากำลังชั่วคราวที่ให้ใช้ไปก่อนเท่านั้น จึงขอให้รายงานเฉพาะที่ปรับปรุงมาแล้ว หลังจากนั้นจะต้องปรับปรุงใหม่

หม่อมราชวงศ์โอภาส กาญจนะวิชัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับเอกสารประกอบการประชุมตามระเบียบวาระนี้ว่าในหน้า ๑๔ บทที่ ๓ นั้น แผนความต้องการอัตรากำลังสายวิชาการ บรรทัดสุดท้าย ระบุว่ารวมอัตรากำลังที่เกษียณ ๔๖ อัตรากำลัง แต่ในหน้า ๒๖ นั้นอัตรากำลังรวมทั้งสิ้น ๔๑ อัตรากำลัง ข้อมูลตัวเลขไม่ตรงกัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัลยา แสงเรือง รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและบริการวิชาการ นำเสนอข้อมูลต่อที่ประชุม โดยขอปรับแก้ในส่วนของบทสรุปผู้บริหารว่า ตัวเลขทั้งหมดในย่อหน้าสุดท้ายนั้นรวมทั้งเป็น ๘๙ อัตรากำลัง และในบทที่ ๓ อัตรากำลังเกษียณคือ ๔๑ อัตรากำลัง ดังนั้น ในบรรทัดที่ ๓ อัตรากำลังโดยรวมที่ต้องเพิ่มในปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ คือ ๘๙ อัตรากำลัง ส่วนในหน้า ๒๖ ตัวเลขอัตรากำลังเกษียณ ๔๑ อัตรากำลัง ถูกต้องแล้ว จากนั้น ได้รายงานว่าการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งที่ผ่านมานั้น ที่ประชุมให้นำกลับไปปรับวิธีการคิด และได้ให้ข้อสังเกตว่า ๑) ควรจะปรับแผนกรอบอัตรากำลังให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย โดยเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ ๒) ให้หน่วยงานแต่ละคณะร่วมกันกำหนดแผนกรอบอัตรากำลังในสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และสาขาวิชาที่จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรใหม่ในอนาคตด้วย ๓) ฐานการคิดให้ครอบคลุมจำนวนนักศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่ระบุในแผนการรับนักศึกษาช่วง ๓ ปีข้างหน้า ส่วนเกณฑ์ในการคิดจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร คิดไว้หลักสูตรละ ๕ คน ตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา หากเป็นหลักสูตรใหม่ที่ยังขาดอาจารย์ประจำหลักสูตรก็ให้นำมากำหนดไว้เช่นกัน นอกจากนี้ยังคำนึงถึงการเพิ่มอัตรากำลังในสาขาวิชาต่างๆ และเกณฑ์การแต่งตั้งกรรมการประจำหลักสูตรที่ต้องมีมาตรฐานคุณสมบัติตรงกับสาขาวิชาที่จะเปิดหรือพัฒนาใหม่ ส่วนหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษา(ครุศาสตร์) นั้นให้ใช้อัตรากำลังร่วมกันระหว่างคณะที่เปิดสอนรายวิชา/สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน นอกจากนี้ยังมีความต้องการอัตรากำลังสายวิชาการใน ๓ ปี ปัจจุบันจึงมีอัตรากำลังแต่ละคณะรวมทั้ง ๓๕๐ อัตรากำลัง และได้วิเคราะห์ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ รวมแล้วต้องการอัตรากำลังสายวิชาการเพิ่ม ๑๓๑ อัตรากำลัง แต่เนื่องจากจะมีอาจารย์ที่เกษียณในช่วงเวลาดังกล่าวจำนวน ๔๑ คน และจะมีอัตรากำลังอาจารย์ที่เป็นข้าราชการงบประมาณแผ่นดินทดแทนมา อัตรากำลังที่ขอเพิ่มจึงเป็น ๘๙ อัตรากำลัง นอกจากนี้คณะ/วิทยาลัยยังได้พิจารณาจัดทำแผนเกี่ยวกับการเพิ่มตำแหน่งทางวิชาการ ตามที่สภามหาวิทยาลัยได้ให้ข้อสังเกต โดยปัจจุบันนี้หน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัยมีอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ๙๔ คน จากจำนวนอาจารย์ทั้งสิ้น ๓๕๐ คน จึงได้จัดทำแผนตามข้อเสนอแนะของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยว่า หากต้องการคะแนนการประเมิน ๒-๕ นั้นต้องมีเพิ่มจำนวนเท่าใด และแต่ละคณะได้กำหนดมารวมเป็น ๑๘๑ คน ส่วนเกณฑ์การให้คะแนนนั้น หากเป็นเกณฑ์ของ สมศ. ถ้าหากมีร้อยละ ๑๒ จะได้ระดับคะแนน ๑ ร้อยละ ๒๔ ได้ระดับคะแนน ๒ ร้อยละ ๓๖ ได้ระดับคะแนน ๓ ร้อยละ ๔๘ ได้ระดับ

คะแนน ๔ ร้อยละ ๖๐ ได้ระดับคะแนน ๕ ตามลำดับ คณะ/วิทยาลัยได้วิเคราะห์ตนเองแล้วว่าสามารถเร่งรัดดำเนินการให้เพิ่มขึ้นได้เท่าใด โดยจะต้องผลักดันให้บุคลากรสายวิชาการพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการ จากอาจารย์ไปเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ไปเป็นรองศาสตราจารย์ จากรองศาสตราจารย์ไปเป็นศาสตราจารย์ และยังมีแผนรับนักศึกษาประกอบการพิจารณาด้วย รายละเอียดดั่งเอกสารประกอบการประชุมตามระเบียบวาระนี้

อาจารย์ปราโมทย์ เทพพัลลภ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร ให้ข้อสังเกตว่า บทสรุปผู้บริหารในหน้า ๒ นั้นมีจำนวนตัวเลขที่ตกไป เพราะจำนวนที่ต้องการเพิ่มคือ ๘๙ คน ตัวเลขรวม ๑๓๐ คน เมื่อเกษียณไป ๔๑ คนจึงต้องการส่วนทดแทน ๘๙ คนแต่ผู้อ่านจะไม่เข้าใจว่า ตัวเลขดังกล่าวนี้มาจากที่ใด

ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อสังเกตในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการว่า แต่ละคณะ/วิทยาลัยยังวางแผนแบบไม่ทำทนายและไม่ทราบว่าจะคิดแผนอัตรากำลังจากฐานอะไร เช่น ในหน้า ๑๖ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีอาจารย์ทั้งสิ้นจำนวน ๗๘ คน ปัจจุบันมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ๑๗ คน จาก ๗๘ คนนี้มีความต้องการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์เพียง ๔ คน ในจำนวน ๗๘ คนนี้ควรมีความพร้อมอย่างน้อย ๒๐ คน แผนนี้จึงไม่มีความทำทนายไม่เป็นเชิงรุก เพราะถ้ามีการสำรวจแล้ว คนที่ต้องการขอและมีคุณสมบัติที่พร้อมในการขอน่าจะมีจำนวนอย่างน้อย ๒๐ คน จึงควรวิเคราะห์ให้ลึก สำรวจให้ชัดเจนว่ามีความพร้อมกี่คน ขาดอะไรบ้าง และควรดำเนินการอย่างเร่งรัด ไม่เช่นนั้นประเด็นการพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการจะไม่คืบหน้า

นายผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นเช่นเดียวกันว่า มีแผนแต่ไม่มีมาตรการหรือการเร่งรัดว่าจะทำอย่างไรให้เกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้บุคลากรสายวิชาการแต่ละคนควรมีแผนการพัฒนาวิชาชีพของตัวเอง มีตัวบ่งชี้หรือ KPI ของตนเองในเส้นทางของอาชีพว่าจะเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการเมื่อใด หรือจะก้าวสู่คุณวุฒิที่สูงขึ้นเมื่อใด แต่ละคนควรมีแผนการพัฒนาความก้าวหน้าในสายวิชาชีพ (Career Path) ที่ชัดเจน จากแผนที่นำเสนอมานี้ ยังไม่ปรากฏมาตรการและวิธีการดำเนินการว่าจะให้ไปสู่เป้าหมายได้อย่างไร

นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอแนะว่า ประเด็นดั่งที่กล่าวมาเหล่านั้นเป็นการดำเนินงานตามปกติ เป็นเรื่องที่ถูกกล่าวถึงกันมานานแล้ว ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวคณะ/วิทยาลัยควรมีเป้าหมาย นโยบาย รวบรวมปัญหาและวิธีการแก้ไขอยู่แล้ว เป็นแผนของคณะ/วิทยาลัย ระบุวิธีการ ขั้นตอนต่างๆ ว่าควรเป็นอย่างไร และควรมีรายละเอียดความต้องการมากกว่านี้ อยากรู้ก็ตาม เห็นควรให้ใช้แผนกรอบอัตรากำลังนี้ไปก่อน เมื่อพิจารณาผลการวิจัยการบริหารมหาวิทยาลัยแนวใหม่ ซึ่งดำเนินการมา ๑ ปี ๔ เดือน ๑๑ วัน และมีใช้การวิจัยเฉพาะในกลุ่มการวิจัยแต่เป็นการทำวิจัยร่วมกันทั้งมหาวิทยาลัย แล้วค่อยพิจารณานำผลการวิจัยไปใช้วางเป้าหมายและแผนกรอบอัตรากำลังกันใหม่

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า ผู้จัดทำคงมีความจำกัดในการนำตัวเลขจากคณะว่ามีจำนวนเท่าใด และจะก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการจำนวนเท่าใด ไม่ได้มีแผนการพัฒนาว่าควรมีตามแผนจำนวนเท่าใด ปัญหาอยู่ที่ว่าการที่คณะเปิดสอนหลักสูตรต่างๆ มากมายนั้นควรมีรอง

ศาสตราจารย์ก็คนถึงจะมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งต้องระบุให้ได้จึงจะเป็นแผนอัตรากำลัง เมื่อทราบว่าจะมีตำแหน่งทางวิชาการจำนวนเท่าใดแล้ว จึงเข้าสู่การดำเนินการว่าจะพัฒนาบุคลากรของตนเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการตามเวลาที่กำหนดอย่างไร ถ้าดำเนินการได้ไม่ทันเวลาต้องพิจารณาว่าจะไปหาใครมาช่วยไหม หรือถ้ามีผู้จะเกษียณควรต้องรักษาไว้ไหมเพราะยังไม่มีคนใหม่ เป็นต้น แผนนี้จึงควรกำหนดขั้นตอนเพื่อให้รู้ว่าควรจะมีอย่างไร ดังนั้น เมื่อผลการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว ควรตั้งคณะบุคคลไปจัดทำแผนว่าทำอะไรจึงจะเป็นเลิศทางวิชาการ กรอบอัตรากำลังที่นำเสนอมานี้ มหาวิทยาลัยนำมาเท่าที่ทำได้เพื่อประกอบการพิจารณาการต่ออายุราชการ อย่างไรก็ตาม ตามข้อบังคับฯระบุให้จัดทำแผนกรอบอัตรากำลัง ๔ ปี แต่มหาวิทยาลัยจัดทำเป็นแผนฯ ๓ ปี เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยที่ได้จัดทำไว้แล้ว เพราะปีที่ผ่านมายังจัดทำไม่เสร็จ จึงได้จัดทำให้ครอบคลุมแผนยุทธศาสตร์ฯ ๔ ปี และขณะนี้อยู่ในช่วงการจัดทำแผนใหม่ซึ่งอาจจะเป็น ๖ ปีก็ได้

พลอากาศเอก นพพร จันทวานิช กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอแนะว่า หัวข้อของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในหน้า ๑๖ ของเอกสารประกอบการประชุมตามระเบียบวาระนี้ ระบุว่า เป็นแผนการเพิ่ม ดังนั้นในแต่ละปีจะมีการเพิ่มจากเดิม จึงควรระบุในหมายเหตุเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจน นอกจากนี้ ในหมายเหตุควรระบุจำนวนอาจารย์ที่เกษียณไปและจำนวนที่รับเพิ่มให้ชัดเจนเช่นกัน

รองศาสตราจารย์เป็รื่อง กิจรัตน์ภร อธิการบดีกล่าวว่า เนื่องจากแผนอัตรากำลังนี้เป็นแผนที่ใช้เพียงชั่วคราวจะต้องปรับใหม่ มหาวิทยาลัยจึงขอรับไปเพิ่มเติมข้อมูลให้เอกสารสมบูรณ์ จากนั้นได้แจ้งที่ประชุมว่า มหาวิทยาลัยยังมีเป้าหมายและมาตรการซึ่งไม่ได้บรรจุไว้ในเอกสารแผนกรอบอัตรากำลัง เช่น มาตรการส่งเสริมการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งจะเพิ่มเติมในเอกสารด้วย

มติที่ประชุม

เห็นชอบกรอบอัตรากำลัง พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗ โดยมีเงื่อนไขว่าให้ใช้แผนกรอบอัตรากำลังนี้เป็นการชั่วคราวเพราะจะต้องปรับปรุง/จัดทำใหม่ให้สอดคล้องกับผลการวิจัยการบริหารมหาวิทยาลัยแนวใหม่

ระเบียบวาระที่ ๕

เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมทราบ

๕.๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (๕ ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๐๖(๒)/๓๔๔๒ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ รับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (๕ ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕ หลักสูตรดังกล่าวสภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ รายละเอียดดังเอกสารประกอบการประชุมตามระเบียบวาระนี้ จึงเสนอให้ที่ประชุมทราบ

มติที่ประชุม

รับทราบ

